Epoca Bisericii Tiatira

Jeffersonville, Indiana, USA
8 decembrie 1960

1 Acum, în seara aceasta, noi suntem chiar înainte de a intra în această epocă a Bisericii. Eu sper că Domnul nostru îşi va revărsa din nou Duhul Său peste noi chiar acum ca să ne binecuvânteze. Acum puteam atinge doar punctele principale, deoarece vom fi aici toată săptămâna în evenimentele măreţe care vin înainte. Şi seara trecută toţi am petrecut un timp atât de glorios.

Bine, acum, înainte de a citi Scripturile (să ne schimbăm doar poziţia pentru câteva momente), să ne ridicăm pentru un moment de rugăciune.

2 Graţiosule nostru Tată ceresc, venim în atotsuficientul Nume al Domnului Isus, ştiind că într-o zi Tu ai să vii. Şi noi încercăm să pregătim inimile oamenilor pentru a primi această descoperire măreaţă, că Tu eşti Fiul Dumnezeului Celui viu, nu mort, ci viu pentru totdeauna şi viu în Biserica Ta, ca martor al Cincizecimii şi al acelui moment măreţ când timpul de împrospătare va veni prin prezenţa Domnului. Suntem aşa de fericiţi că ne bucurăm de acele timpuri, acum, aici, după o mie nouă sute de ani.

Tată, noi umili ne plecăm capetele în respect faţă de acei bărbaţi mari iviţi de-a lungul epocilor, stelele acelea pe care Tu le ţii în mână, despre care ai zis că erau îngerii şi slujitorii epocilor Bisericii. Cum Îţi mulţumim pentru marele sfânt Pavel, din Efes. Cum Îţi mulţumim pentru Irineus, oh Doamne, Irineus, marele slujitor al Tău. Şi pentru sfântul Martin; şi în seara aceasta, pentru sfântul Columba. Doamne, ce mult Îţi mulţumim pentru aceşti bărbaţi! În mijlocul romanismului întunecat - păgânismului pătruns în Biserică, ei au stat ferm pentru mesajul şi binecuvântarea Rusaliilor, vorbire în limbi, pentru mari semne şi minuni, pentru vindecarea bolnavilor şi învierea morţilor.

3 Mulţi dintre ei, Doamne, au fost ucişi şi daţi hrană leilor. Lucruri mari s-au petrecut. Pământul este scăldat cu sângele neprihăniţilor. Şi Tată, sângele lor strigă astăzi împotriva acelei Biserici păcătoase şi adultere. Într-o zi, când ai turnat, Tu ai zis că îngerul a vărsat mânia lui asupra ei, deoarece sângele fiecărui martir a fost găsit în ea.

Doamne, ajută-ne să fim gata, deoarece vremea este aproape. Iată, vedem fiara ridicându-se din pământ - nu din densitatea şi mulţimea de oameni - cu două coarne ca ale unui miel, vorbind însă ca un balaur. Tată, când aceste Biserici se asociază împreună alcătuind chipul fiarei, noi credem că ceasul este aproape. Atunci va fi teribil pentru acel grup, Doamne, care nu se va uni. Adevăratul boicot va veni, dar în ceasul acela Tu ai promis să-ţi iei Biserica. Ajută-ne Doamne.

4 Înainte ca un strop de apă să cadă, Noe era în arcă. Înainte ca focul să poată atinge Sodoma, Lot era plecat. Tată, noi credem că înainte ca puterile atomice să distrugă Pământul acesta, Biserica va fi adăpostită. Doamne, suntem atât de bucuroşi în seara aceasta. Ştim că bombele sunt pregătite.

Putem privi la cer şi să Îl vedem pe Fiul omului ridicându-se de pe Tronul Său, gata să pornească în direcţia Pământului pentru răpirea Bisericii Lui. Ştiu că preţioasele Lui picioare nu vor atinge pământul acesta păcătos, în acel timp. Căci aşa cum Rebeca a călărit cămila şi a săltat de pe ea direct în casa lui Abraham, pentru că afară în câmp ea l-a întâlnit pe mirele ei, oh, Dumnezeule, şi Biserica va întâlni pe Mirele său în Cer: „Căci noi care suntem vii şi rămânem, nu vom împiedica sau opri pe acei care sunt adormiţi. Trâmbiţa lui Dumnezeu va suna, morţii în Cristos vor învia întâi şi noi vom fi ridicaţi în slăvi împreună cu ei să întâlnim pe Domnul [în câmp] în aer şi să fim pentru totdeauna cu El.”

Înlătură mireasma duhului nostru, înlătură toată amărăciunea şi indiferenţa noastră şi fie ca noi să fim pătrunşi de Duhul Tău cel Sfânt. Lasă ca Îngerul Tău, Doamne, să conducă în seara aceasta.

Doamne, eu nu ştiu ce să le spun acestor oameni. Am cercetat istoriile şi mărturiile scrise referitoare la ceea ce ai făcut Tu, dar interpretarea viitorului depinde numai de Tine. Astfel, mă rog ca Tu să accepţi aceasta, prin Numele lui Isus Cristos. Amin.

5 Acum, să ne întoarcem la cartea Apocalipsa. În seara aceasta, suntem la a patra epocă, adică la epoca Bisericii din Tiatira, cunoscută şi sub numele de „Epoca

Întunecată". Epoca aceasta a început în 606 şi s-a sfârşit în 1520. Aceasta a fost tot ceea ce eu puteam face, selectând… Mulţi şcolari îl iau pe sfântul Patrick a fi steaua, sau…

Cele şapte stele reprezintă pe cei şapte îngeri ai celor Şapte Epoci ale Bisericii. Mâine seară vom vorbi, fără îndoială, despre Luther şi apoi Wesley. Nu ştim cine va fi steaua acestei Biserici Laodicene. Acum suntem în acea epoca. În jurul anului 1906, la începutul epocii Penticostale. Acolo se va ridica un înger care va netezi toate dogmele, pregătind Biserica pentru a merge acasă. Acum, unii învăţători în Duhul, aceia se vor ridica cu semne şi minuni. Mă rog ca Dumnezeu să ne ajute ca să ştim asta.

6 În alegerea acesteia, cercetând, am aflat că Sfântul Patrick a fost un mare flăcău. Frunzărind câteva din vechile manuscrise antice, am văzut că sfântul Patrick nu a fost catolic. El a protestat împotriva Bisericii Catolice. Iar în timpul reformei, dogma aceea pe care ei au împărtăşit-o a fost săpată. S-a dovedit că sfântul Patrick a protestat împotriva Bisericii Catolice. Sfântul Patrick a fost mai mult decât un om de organizaţie, el a avut propria lui şcoală. A fost răpit de pe ţărmul mării, împreună cu cele două surori ale lui, surori despre care niciodată nu a mai auzit, ele fiind duse, probabil, la Roma şi vândute ca sclave. El însuşi a fost vândut ca sclav, ajungând un îngrijitor de porci.

7 El a antrenat un câine să aibă grijă de porcii lui, şi aşa mai departe, să vină la lătrături diferite, şi lucruri pe care el le dădea câinilor. În final, a găsit o cale de scăpare pe fundul unui vas, iar când câinii l-au acoperit până când el s-a îndepărtat de ţărm. Mai târziu a ajuns în frumoasa lui ţară, Irlanda, unde şi-a găsit mama şi tatăl încă în viaţă. Sfântul Patrick a fost un nepot al marelui sfânt Martin… Unul din cei mai măreţi slujitori pe care noi i-am avut vreodată, de la Isus Cristos, a fost sfântul Martin.

Bisericile Lui au fost în întregime pline cu Duhul Sfânt. Oamenii săi au vorbit în limbi, au avut semne, minuni şi miracole; pur şi simplu tot felul de miracole aveau loc. El a ţinut credinţa de la Cincizecime în mijlocul acelei epoci a Bisericii care a fost convertită la catolicism; păgânismul şi nicolaiţii unindu-se, au alcătuit o organizaţie, din care s-au născut nicolaiţii. Ei poartă numele de „Nico", ceea ce înseamnă biruitorul: „a birui sau a învinge laicii," şi ei au luat Duhul Sfânt din adunare. Şi doar preoţii erau consideraţi sfinţi. Vedeţi? Şi ei au trăit în orice fel vroiau să trăiască, cred eu, atâta vreme cât ei mărturiseau aceasta preotului.

8 Am aflat seara trecută, căci ei - prin împăratul Constantin - l-au ridicat sus, au ridicat primul episcop şi i-au dăruit clădiri. Apoi ei au înfiinţat marile festivaluri de solstiţiu, care era în a 21-a zi a lui decembrie, cea mai scurtă zi din an. Au introdus apoi această erezie în existenţa cotidiană, ca o zi a soarelui. Ei au mutat astfel ziua de naştere a lui Isus Cristos din luna aprilie, în 25 decembrie.

25 decembrie, de-a lungul acelor cinci zile romanii îşi aveau marile celebrări, circurile şi aşa mai departe. Şi asta-i când ei au avut această sărbătoare păgână mare. Şi ei au pus pe acest om ca un dumnezeu şi ei au avut pe dumnezeul lor chiar cu ei. Şi aceea-i când ei spuneau că poporul postmilenar a venit în existenţă, chiar acolo. Deoarece ei s-au gândit că Biserica era în mileniu chiar acolo. Vedeţi? Fiindcă ei au fost bogaţi, nu au avut nevoie de nimic (statul şi biserica în toate împreună). „Mileniul se desfăşura." Aceasta-i încă o învăţătură catolică până în ziua aceasta. Vedeţi? „Acum, mileniul se desfăşoară," păi, noi ştim că aceea-i greşit. Mileniul... a doua venire a lui Cristos aduce mileniul. Este corect.

Pământul geme, strigă, pentru acea zi scumpă de eliberare,

Când Domnul nostru va veni înapoi pe pământ.

[Iarăşi.]

9 Acum, aici, acest mare sfânt a fost Columba. El a fost marele bărbat a lui Dumnezeu. Eu am istoria lui într-un fel de scrieri. Întâi, a patra epocă a Bisericii: „Tiatira," înseamnă „a fi moale, dezlegat, neclar." Vedeţi, din 606 până la 1500 acesta a fost un timp nelegitim.

Steaua a fost Columba din Irlanda şi Scoţia, care era un nepot al sfântului Martin. El a trăit cam la şaizeci de ani după sfântul Patrick. Şi astfel, slujba lui a început aproape şaizeci de ani după sfântul Patrick.

El niciodată nu a acceptat doctrina romană, căci a fost un bărbat mare al credinţei.

El a respins învăţătura romană. Niciodată nu a mers la Roma, ci a respins-o cu desăvârşire. Eu nu am putut să văd unde l-au canonizat ei cândva, aşa cum au făcut cu sfântul Martin. Ei nu l-au canonizat pe el şi pe Irineus, deoarece au fost încă în acea Biserică ce a avut semnele şi minunile de la Cincizecime şi au crezut. El niciodată nu a luat învăţătura romană. El a luat Biblia pentru învăţătură, după mama lui evlavioasă, sora sfântului Martin, niciodată nu a luat învăţăturile romane.

El a învăţat acele semne din Marcu 16 care vor urma pe fiecare credincios. Amin! Acela-i felul în care îmi place. Da, domnule.

El a auzit Glasul lui Dumnezeu, dar limpede, chemându-l. Şi acesta-i un alt semn bun. Vedeţi? Apoi nimic nu l-a putut opri. El s-a dus... [cuvinte neclare.] Era pe drum când a auzit Glasul limpede al lui Dumnezeu.

10 O minune… Eu am multe aici, dar să o luăm pe aceasta una. O minune era aceea când s-a dus într-o cetate anumită, la care Domnul l-a trimis, şi oraşul nu a vrut să-l primească. Locuitorii s-au dus afară - au luat muzicienii şi aşa mai departe, au închis porţile, şi au încercat să-l silească să plece prin gălăgia muzicienilor. El, însă, a început să predice şi prin asta a acoperit vacarmul muzicienilor, iar porţile s-au deschis; el s-a dus înainte continuându-şi predica oricum. Astfel, a convertit mulţimea întreagă.

Aici este un alt lucru despre care mi-ar place să vorbesc. El s-a dus într-o cetate. Erau cetăţi înconjurate cu ziduri în zilele acelea, desigur. Deci, el s-a dus la cetate, iar locuitorii l-au alungat. Pe când se îndepărta, băiatul şefului a căzut foarte bolnav. Şi au trimis după sfântul cel bun. El a venit înapoi, s-a aşezat peste băiatul mort, iar el a revenit la viaţă.

11 Biserica lui a fost umplută cu Duhul Sfânt. El nu avea lipsă de nimic, pentru că fiecare membru din biserica lui trebuia să fie umplut cu Duhul Sfânt. El a protestat şi a urât peste măsură ierarhia Romei. Eu cred că el a fost steaua epocii. Ce făcea el? Vorbea în limbi, boteza în Numele Domnului Isus, scoţând afară tocmai lucrurile cu care ei au început. Dacă Dumnezeu este infinit şi acela-i felul în care El şi-a ridicat Biserica Lui la început, ea trebuie să rămână aceeaşi. Şi ea trebuie (chiar în minoritate) tot drumul în jos. Aproape scoasă afară aici, vine înapoi iarăşi prin Luther.

12 Noi vrem să începem acum, şi să vedem dacă putem să luăm câteva din aceste versete. Noi vom începe cu versetul al 18-lea:

… către îngerul bisericii din Tiatira, scrie-i…

Aţi observat că mesajele acestea se adresează îngerului, sau slujitorului care poartă lumina în acea epocă a Bisericii. Vedeţi? Acum, seara trecută, noi am aflat la închiderea celeilalte epoci a Bisericii din Pergam, că îngerul Bisericii (în biruinţa acestei epoci), va primi o piatră. Şi în piatra aceasta…

Acum, noi am luat acea piatră, şi am simbolizat că ea înseamnă „o stâncă." Ce este ea? Îngerul va fi unul ca „Petru," numit „piatră."

13 Cercetaţi că numele vostru are o semnificaţie în viaţa voastră. Acum, eu nu pot merge prea departe cu aceea, deoarece şi diavolul are o numerologie falsă. Ştim aceasta, începerea simţămintelor oamenilor şi aşa mai departe, ca aceea, care se duce în spiritism. Şi spiritismul este de la diavolul. În acest fel voi trebuie să priviţi.

Motivul că ei L-au numit pe Isus un „Belzebub, un drac," deoarece (Vedeţi?), El putea discerne gândurile din mintea lor. Înţelegeţi? Şi El era Cuvântul lui Dumnezeu. În Evrei 4 se spune:

„Cuvântul lui Dumnezeu este mai tăietor decât o sabie cu două tăişuri, chiar un discernător al gândurilor şi a intenţiilor inimii," mintea. Vedeţi?

Astfel El era Cuvântul; El era Cuvântul viu. Şi Cuvântul viu vine în voi şi apoi El are acelaşi efect asupra noastră. Căci este acelaşi Cuvânt. Vedeţi, este acelaşi lucru printre noi. Aceea-i calea. Uneori acei care nu sunt în acea categorie vorbesc în limbi şi celălalt o interpretează. Ce este asta? Cuvântul făcut trup printre noi din nou.

14 Atunci observăm că îngerul epocii Bisericii va primi piatra… Ea era o piatră albă, nu însemnând propria lui neprihănire, ci neprihănirea proprie a lui Dumnezeu.

Iar pe piatra aceasta era un nume, un nume, pe care nimeni nu l-a cunoscut decât acela care a primit-o. El o cunoaşte, dar nimeni altcineva nu o cunoaşte în afară de el.

Când voi auziţi acei băieţi linguşindu-se, spunându-vă că ei sunt Ioan, că ei sunt Pavel, că ei sunt Maria, că ei sunt aceasta, aceea, sau cealaltă, voi să nu credeţi, căci dacă era, el niciodată n-ar zice nimic despre asta. Vedeţi? Este corect. El trebuie s-o păstreze pentru sine. El a ştiut; nimeni nu a ştiut-o decât el însuşi. Dar el a ştiut, deoarece fiecare biruitor desăvârşit primeşte un nume nou în felul acela.

15 Aţi observat că Abraham a fost chemat Abram? Dar când Dumnezeu l-a folosit, El i-a schimbat numele lui în Abraham. S-a-r-ra era Sarra, dar când Dumnezeu urma s-o folosească, El a schimbat numele ei din S-a-r-r-a în Sarrah prinţesă. Aţi observat pe Iacob? „Iacob" era „înlocuitor." Esau înseamnă „roşu, păros şi roşu," cu capul roşu iar Esau era peste tot roşu. Acum şi Iacov era un „înşelător," şi un „înşelător" este un „amăgitor." Nu a zis Esau: „Nu este numele lui chemat Iacov, 'înşelător'?" Dar când el s-a luptat cu Domnul toată noaptea şi a biruit şi a fost binecuvântat, Dumnezeu i-a schimbat numele Iacov, în Israel: „un prinţul cu Dumnezeu." Pavel se numea Saul până ce el a întâlnit Duhul Sfânt în forma unei lumini care a strălucit puternic peste el. Numele lui s-a schimbat din Saul în Pavel. Isus când l-a întâlnit pe Simon, i-a schimbat numele în Petru.

Şi când Isus a biruit, Numele Lui a fost schimbat. Şi El ne va descoperi acel Nume. „Cel care va fi cu El, biruie aşa cum El a biruit, el primeşte un nume nou; şi Eu îi voi descoperi Numele Meu nou." Vedeţi? Şi fiecare biruitor, eu vreau să zic printre cei ca aceia, acei conducători şi aşa mai departe… Acum, nu toţi copiii lui Israel şi-au avut numele schimbate, desigur. Este corect. Dar acei conducători distinşi, când au biruit, au primit un nume nou. Vedeţi cum se potriveşte? Doar perfect.

16 Şi acum, noi constatăm că el de asemenea a primit mana ascunsă. Mana ascunsă este simbolizată în pâinile pentru punerea înainte. Pâinea pentru punerea înainte era numai pentru preoţi. Este corect. Pâinea pentru punerea înainte era numai pentru preoţi. Ea era un lucru special, făcută pentru preoţi, care sunt, conducătorii; iar acest om a biruit. Adunarea întreagă avea mana, dar el a a avut o mană ascunsă specială, sau o descoperire ascunsă, oh, despre cine anume era Isus şi cu privire la El, totul despre El. Vedeţi, el avea acea descoperire pentru că a biruit. Către îngerul: „Ţine tare, căci cel…" El a biruit… S-a adresat către îngerul Bisericii… Vedeţi?

17 Acum noi aflăm atunci, în seara aceasta noi pornim:

> *… către îngerul Bisericii din Tiatira, scrie-i, Aceste lucruri le zice Fiul lui Dumnezeu, care are… ochii ca văpăi de foc şi picioarele Lui ca alama fină.*

Acum, când Îl vedem în prima epocă, Epoca Efes, sau în primul început din Apocalipsa, Îl vedem în Personajul Lui înşeptit glorificat. „Părul…" Aflăm că Ioan L-a găsit acolo în ziua Domnului.

Când El vine acum, El este un Preot. Când El a fost aici pe pământ El era un Profet, Profetul lui Dumnezeu. Acum, El a luat propriul Lui Sânge şi s-a dus înaintea Tatălui, care L-a făcut un Preot. Când El vine înapoi, El va fi un Împărat. Profet, Preot, Împărat. El era Profetul lui Dumnezeu, El era un Vultur. El era Preotul lui Dumnezeu, El era un Miel. Când El vine înapoi, El va fi Leul, Împăratul, Sămânţa lui Iuda, ca să împărătească.

18 Dar la mijlocul acţiunii Lui preoţeşti, când sanctuarul este părăsit, Îl găsim stând acolo. Şi Ioan a zis că el era în Duhul în ziua Domnului. Nu a şaptea zi, nici duminică. Aceea este în totalitate greşit. Noi am aflat aceasta. Cercetaţi-o prin Scriptură. Aceasta era ziua Domnului. Aceasta este ziua omului. Venirea Domnului va fi în ziua Lui.

Şi noi îl aflăm în ziua Domnului. Şi când el văzuse pe Domnul, Acesta avea părul alb ca zăpada. Şi noi ştim că aceea reprezintă o judecată.

Un alt lucru, El nu era Preot atunci, deoarece preoţii sunt legaţi în jurul mijlocului, ceea ce înseamnă serviciu. Dar El a fost legat în jurul pieptului sus aici, ceea ce însemna că El era un Judecător. Amin!

Şi noi Îl vedem umblând în jurul celor şapte sfeşnice de aur. Acum, noi am luat-o înapoi în zilele antice, fiinţa albă la Tronul alb de judecată, când Daniel L-a văzut. „Vine la zilele antice, a cărui păr era aşa de alb ca zăpada."

Acum, alb… Bătrânii judecători englezi, în jos de-a lungul anilor, obişnuiau să aibă, când intrau în sala de judecată, o perucă mare albă, perucă albă ca zăpada, pentru că ei erau judecători. Şi Ioan L-a văzut în ziua Domnului, când El a fost un judecător. Amin.

19 Acum, noi am aflat că El a avut ochii asemenea flăcărilor. Acei ochi atunci ca flăcări de foc… Odată acei ochi erau întunecaţi de lacrimi umane. Ei puteau sta şi să plângă peste un om murind, ştiind că în următoarele câteva minute el urma să trăiască din nou; însă doar simpatia umană… Dar dincolo de aceea era o aşa putere încât El putea privi chiar prin viaţa unui om şi să-i spună cine era el, şi totul despre aceasta, deoarece aceştia urmau să vină acum într-o această reflecţie ca focul. Ochii pot privi încoace şi încolo de-a lungul Pământului şi să vadă tot ceea ce se desfăşoară. Unde veţi sta voi în ziua judecăţii? Păcatele voastre vor fi goale înaintea Lui.

Şi voi observaţi că El a avut: „A ieşit din gura Lui o sabie ascuţită cu două tăişuri," care noi am aflat că era CUVÂNTUL.

Noi am văzut că piciorul Lui era ca „alama fină," şi aşa mai departe, care înseamnă temelia Lui. El a călcat teascul mâniei a Atotputernicului Dumnezeu şi l-a tropăit, a luat păcatul asupra Lui, şi l-a trecut şi L-a mulţumit pe Dumnezeu. Este corect. Şi temelia Lui este temelia noastră:

Pe Cristos Stânca solidă eu stau, (a zis Eddie Perronet)

Toate celelalte fundaţii sunt nisipuri mişcătoare.

20 Acum, noi aflăm aici, că de fiecare dată când El întâlneşte o epocă a Bisericii, El se adresează cu unul din Numele Dumnezeirii Lui. Constatăm că în urmă acolo, prima în toate descoperirile este Dumnezeirea. Dumnezeirea Supremă a lui Isus Cristos. „Eu sunt Cel ce era, Care este şi va veni. Eu sunt Cel dintâi şi Cel de pe urmă, Dumnezeul Cel Atotputernic." Vedeţi, prima descoperire… Ioan s-a întors să vadă cine era Cel care vorbea.

Orice rege când el se adresează, se prezintă spunând cine este el. Oricine. „Eu sunt cutare-şi-cutare, eu îţi vorbesc." Tu nu mă cunoşti. „Sunt William Branham." „Eu sunt John Doe," oricine este el.

El a zis: „Eu sunt Începutul şi Sfârşitul. Cel care a fost mort… este viu şi trăieşte pentru totdeauna." Oh, vai. Dumnezeirea… Aici Îl vedem în Personajul Lui înşeptit a staturii Lui glorificate. În fiecare epocă a Bisericii, El se apropie de ei printr-una din aceste Dumnezeiri, printr-una din aceste etape glorificate diferite.

21 Acum, în seara aceasta, El vine ca o flacără de foc. El se uită în jos la Laodicea... sau în jos în Tiatira. Aceasta este epoca în care Biserica este prinsă între catolicism şi păgânism. Nicolaismul şi păgânismul s-au contopit împreună şi au dat naştere la prima Biserică organizată.

Dumnezeu a spus că faptele Nicolaiţilor (care erau în Efes), acolo în Biserica din Pergam au devenit o învăţătură. Şi a mai zis că ea era învăţătura lui Balaam. Balaam era singurul care a învăţat pe Israel să meargă până acolo încât să comită curvie. Sau, ei au comis curvie cu Moab, care era o membră a bisericii călduţe, sau biserica de rând, marea organizaţie. Şi noi aflăm că Dumnezeu a zis că învăţătura nicolaită a tras toată puterea într-o biserică, şi a pus-o deoparte, şi au făcut o organizaţie. El a zis: „Tu ai urât-o şi Eu o urăsc, de asemenea." El doar continua să spună: „Urâţi-o! Urâţi-o! Urâţi-o!" Şi ea a venit în plină balansare aici. Vedeţi cum s-a netezit Biserica, chiar sus aici până la un lucru mic şi aceea este Biserica la care suntem noi acum.

22 Acum, în această zi în care această descoperire vine, sau era la această Biserică, aceasta era o zi în care Roma s-a zidit pe pietrele măreţe al locului lor de fân şi paie. Dar El se adresează acestei Biserici că El încă rămâne flacăra de foc care priveşte în jos de-a lungul timpului. Şi fundamentul Lui nu este fân, miriişte. Ci acesta-i solid, alama încercată în cuptorul aprins. Fundamentul este sigur. Îmi place aceea. Noi ştim unde stăm.

23 În ordine.

Eu ştiu faptele tale, dragostea ta, şi slujba ta, şi răbdarea ta şi faptele tale; şi cele de pe urmă sunt mai multe decât cele dintâi.

În ordine, Biserica pare aproape complet separată (doar o mică micşorare) şi ei trebuie că s-au distanţat de marile adunări spirituale şi se bazau pe fapte. Dumnezeu nu vrea să ne bizuim pe fapte. Acela-i un semn de organizare. Noi vom aduna câteva lemne pentru d-na Jones; şi vom cumpăra cutare-şi-cutare, pentru copii lor, câteva haine. Şi aceea-i în ordine.

Dar voi să nu depindeţi de aceasta. Să nu faceţi aceasta. Frate, aceea-i o faptă bună, dar şi un cetăţean decent ar face aceea.

Dar ca să fii un creştin este o experienţă a naşteri din nou şi botezului cu Duhul Sfânt. În ordine.

24 Micşorare, ei au recurs la fapte în loc de dragoste şi credinţă, achiziţionând multe şi mai multe tot timpul aşa cum continuau. În ordine.

> *Eu ştiu faptele tale,… Eu ştiu credinţa ta, Eu ştiu răbdarea ta şi aşa mai departe…*

Dar acum, noi urmează să luăm versetul al 20-lea. Ascultaţi aceasta:

> *Cu toate astea Eu am câteva lucruri împotriva ta, deoarece tu suferi ca femeia aceea Izabela, care se denumeşte proorociţă, să înveţe şi… ademenească pe slujitorii Mei să se dea la curvie, şi… mănânce lucrurile jertfite idolilor.*

Acum, femeia. Ce am găsit noi că a însemnat femeia seara trecută? Biserica. Acum, găsim aici că ei au fost numiţi nicolaiţi, învăţătura lui Balaam şi aceasta duce la o Izabelă.

25 Acum, Izabela… Dacă voi veţi observa, aceasta este o mare istorie. Dacă vreţi să o notaţi, începeţi cu I Împăraţi, despre I Împăraţi de la 16. Izabela nu era o fiică a lui Abraham. Nici acest grup de aici nu era, Roma păgână. Nicolaiţii erau reci, o grămadă formală de creştini care s-au separat de creştinii reali, după cum se pare neavând credinţa. Şi ei au vrut să facă o biserică precum o lojă, la fel cum au astăzi, ca o lojă, fără Duhul în ea. „Zilele minunilor au trecut. Oh, aceea era pentru o altă epocă. Noi avem o frăţietate."

Un mason bun, vechii prieteni, sau orice altceva care produce aceea, acum aceea-i în ordine. Dar asta niciodată nu va lua locul unei naşteri din nou prin Isus Cristos, salvarea sufletului, acest adevăr.

26 În ordine, această Izabelă, ea... era o fiică din Abraham. Este adevărat, era o prinţesă a unui idolatru. În timpul acela, când familia roială, familia ei roială, era vestită prin crudul şi sălbaticul devotament la Baal, tatăl ei era un preot al idolului lui A-s-t-a-r-t-e. (Eu nu ştiu cum o pronunţaţi voi; eu doar am luat-o din istorie). Ahab şi-a folosit strategia lui ca şi Constantin. Această naţiune puternică se afla lângă Israel, de aceea…

Ce a făcut Constantin? Am aflat-o seara trecută. El nu a fost convertit. El era un politician. Ce încerca el să facă? El i-a luat pe creştini când ei i-au spus că se vor ruga şi… Acum, amintiţi-vă, noi vorbim acum despre nicolaiţi. Şi el a spus că dacă se vor ruga şi el va câştiga această bătălie, atunci el va deveni un creştin. El a avut un vis. A vopsit scuturile în alb, în acea noapte, în formă de cruce. Unde s-a născut Noaptea lui Columbus, chiar în timpul acela; acum aceea este acolo unde şi-au avut ei poziţia. Dar el niciodată nu a făcut ceva ca un creştin. Peste una din bisericile nicolaite pe care a numit-o sfânta Sofia, a pus o cruce. Aşa cum am spus seara trecută, acela-i singurul lucru pe care l-a făcut vreodată care a sunat ca şi cum el a făcut totul pentru Biserică, atât de departe cât aş putea aduna cândva din unele din paginile istoriei. Mulţi şcolari spun acelaşi lucru. Nu ştim nimic despre vreo convertire a lui.

27 Dar unde s-a dus el? Lucrul pe care vreau să-l fac cunoscut este că el văzuse majoritatea Romei acum. Acum, priviţi la aceasta. Priviţi cum o confirmă Biblia, Dumnezeu, sute şi sute de ani înainte ca aceasta să aibă loc. Şi Constantin a folosit aceeaşi strategie. Dumnezeu a zis aici că Ahab a făcut-o.

Constantin a văzut o parte mare a poporului, care erau aceşti creştini nicolaiţi. Alţi din ei erau numiţi eretici. Aceia erau penticostalii. Ei au fost numiţi eretici, fanatici sfinţi şi mai multe. Acolo unde zac semnele şi minunile reale. Dar Biserica naturală de atunci urma să continue mergând spre organizaţie. Ce a făcut el? Constantin a jucat o parte deşteaptă. El se ducea acolo, îi lua pe prietenii lui păgâni şi pe prietenii lui creştini şi unea bisericile împreună, a adus astfel idolatria în creştinism. Creştinismul şi păgânismul s-au contopit în Biserica Pergam.

28 Ce a spus El către Biserică în seara aceasta? Acelaşi lucru pe care Ahab l-a făcut. Ahab ca să-şi întărească împărăţia s-a căsătorit cu Izabela, această idolatrică, numai ca să-şi întărească împărăţia, ca să aducă mai multă tărie în Israel.

Iar acesta este lucrul pe care Bisericile îl încearcă. [Fratele Branham bate de două ori pe amvon.] Voi vedeţi unde încearcă ele să facă o Biblie, să o aibă aici în anul viitor, în '62? Căci ea va fi o Biblie care va mulţumi pe iudei, îi va mulţumi pe catolici şi îi mulţumeşte şi pe protestanţi. Oh, frate. Eu am o tăietură din ziar. Nu o am la mine în seara aceasta. Voi m-aţi auzit că am citit-o seara trecută, totuşi. Acolo vă aflaţi. Vedeţi?

29 Oh, acele lucruri încearcă să crească! Ei iau lucrurile sfinte ale lui Dumnezeu şi le împrăştie pe orice cale ca să crească, şi fac o mulţime de membrii. Aceea-i ceea ce a făcut Biserica. Ea a primit oameni în ea pe bazele strângerii de mână. Şi au avut renegaţi, şi orice altceva, oameni neregeneraţi. Dar în Trupul adevărat al lui Cristos, voi puteţi intra numai pe o cale şi aceea este prin botezul Duhului Sfânt. Trupul tainic al lui Cristos, nu este o organizaţie. [Fratele Branham bate odată pe amvon.] Este corect. Şi aceleaşi semne care au lovit acei apostoli loveşte Biserica. Este exact corect.

30 Acum, noi nu trebuie să ne compromitem şi să spunem: „Păi, noi mergem să ne unim cu Adunările. Noi vom merge să ne unim cu unitarienii. Noi vom merge să ne unim cu aceasta, sau cu cea baptistă, sau metodistă.” Dar eu vă zic altceva: Să ne unim cu Cristos! Feriţi-vă de alte lucruri. Desigur, fiecare din acele Biserici sunt în regulă, dar ele au doctrinele lor şi lucrurile lor şi voi trebuie să mergeţi să vedeţi dacă supraveghetorul lor general vă va lăsa să intraţi în acea ţară ca să aveţi o adunare. Dacă voi pur şi simplu nu învăţaţi exact întocmai ca ei, vă vor da afară. Acolo nu puteţi sta cu Biblia. Dumnezeu nu poate face aceasta! El urăşte aşa ceva! Orice creştin născut din nou va urî, de asemenea. Mulţi dintre acei oameni de afară vor să facă, absolut, vor să slujească, vor să aibă părtăşie. Dar voi nu o puteţi face căci ei vă vor arunca afară. Păi, lăsaţi-i să vă arunce afară; mergeţi doar înainte şi primiţi Duhul Sfânt. Este exact! Este corect! Dar observaţi, ei vor să aibă acea dogmă. Ei vor să vă ducă unde voi aveţi o mulţime de bani. Baptiştii au avut un slogan în '44. „Un milion mai mult în '44.” Ce au făcut ei?

31 Exact ca marele evanghelist Billy Graham care a zis, pe când era în Louisville: „Eu voi merge într-un oraş…” A zis: „Sfântul Pavel mergea într-o cetate; el făcea un convertit; venea înapoi în anul următor el avea treizeci de la acel unul; stră-stră-stră-străstră-strănepot de la acea singură convertire.” A zis: „Eu voi merge într-un oraş, chem treizeci de mii; eu voi merge anul următor, şi eu nu pot găsi treizeci.” În tot ceea ce a zis, el a făcut o declaraţie bună, dar eu încă cred că preţiosul nostru frate nu era corect. El a zis: „Voi predicatori leneşi. Ei vă dau numele şi adresele lor, voi şedeţi cu picioarele pe birou şi scrieţi o scrisoare, în loc de a merge să vorbiţi cu ei.”

32 Într-un fel eu l-am admirat pentru aceasta. Îmi place ca un om să fie ceea ce este, nu un făţarnic; stai chiar acolo şi fii ceea ce eşti. Îmi place aceasta. Dar mi-ar place să-i spun: „Billy, cine a fost acolo sus să ia pe acel convertit pe care Pavel l-a avut? Ce era aceasta, Billy? Dacă tu doar îi laşi abandonaţi să meargă înapoi acolo şi să-şi strângă mâinile şi să păşească sus şi să zică, 'Da, eu accept pe Isus ca Salvatorul meu personal'; şi îl laşi să stea acolo până ce el murea şi putrezea şi era născut din nou de Duhul Sfânt, el ar face noi convertiţi.”

Frate, tu eşti… El este suflat de vânt, încât voi nu-l puteţi scoate afară. El este ca o casă pe foc pe un vânt tare. Voi doar nu o puteţi face. Oh, el s-a întins pretutindeni, frate, un convertit real al lui Cristos. El nu putea şedea liniştit. El pur şi simplu este în mişcare. Oh, eu sunt aşa de bucuros! Oh, Doamne. Botezul de modă veche al Duhului Sfânt care pune sufletul vostru în foc (Amin!), căci nu pot sta liniştit, vântul vă vântură, un vâjâit de vânt puternic doar continuă să sufle. Eu doar continui să-l hrănesc cu lemne şi continui să merg. Da, domnule! Nimeni nu trebuia să-l preia pe convertitul lui Pavel. Pavel l-a dus suficient de adânc în Cristos până ce el s-a lepădat de sine şi a ajuns să trăiască în Cristos, iar restul face El apoi. Este corect. Aceasta-i ceea ce şi cum trebuie să fie.

33 Fraţii baptişti sunt minunaţi. Dar un milion mai mult, la ce bun foloseşte oare? Voi aveţi cu un milion de nume mai mult. Ei bine, doar şedeţi jos şi prezentaţi ceva, dacă voi vreţi să-i puneţi acolo. Asta este în ordine. Dar, frate, ceea ce noi vrem este ca numele noastre să fie scrise în Cartea Vieţii Mielului de la întemeierea lumii, spălaţi în sânge, umpluţi cu Duhul Sfânt, semne şi minuni urmând!

34 Cercetaţi istoriile. Eu aş fi dorit ca voi toţi să aveţi scrierile Consiliului din Niceea şi să citiţi aceste lucruri, să vedeţi cum acei martiri ţineau acea flacără a Cincizecimii. Eu îţi

voi spune acum, frate, voi baptişti, metodişti şi orice sunteţi, adevărata Lumină originală… aceasta nu este organizaţia penticostală acum; dar adevărata lumină originală este o experienţă de la Cincizecime. Eu am cercetat zile întregi aceste istorii, încercând să aflu despre ele tot ce se putea, de pretutindeni. Aceasta este acea flacără a Cincizecimii care a trăit de la Cincizecime până în timpul acesta. Da, domnule! Au fost scoşi afară…

35 Unii din ei zic: „Bine, marea Biserică Catolică a suportat valurile. Păi, aceasta dovedeşte că ea este Biserica adevărată.” Păi, acesta nu este un lucru ciudat pentru mine. Cu statul sau cu orice altceva în spatele ei, ea, desigur, putea exista. Dar ceea ce este straniu, e acea grămadă micuţă care este scoasă afară, acea minoritate micuţă dată afară, aruncată în închisoare, tăiată în bucăţi. Cum au putut ei vreodată rezista? Deoarece Duhul Dumnezeului Celui viu s-a mişcat peste fiinţele lor şi toţi demonii iadului nu puteau birui împotriva ei! „Pe această piatră voi zidi Eu Biserica Mea şi porţile iadului nu o pot birui.” Acolo este lucrul real. Aceea-i ce Duhul Sfânt a dat acelor predicatori metodişti, la fiecare de aici. Vedeţi? Aceea i-a făcut să se ridice. Acesta face ceva şi pentru voi! Acesta niciodată nu va eşua!

36 Ahab, acel făţarnic… Vedeţi, el s-a dus acolo, el zicea: „Acum, dacă aş putea doar să unesc şi să am această naţiune mare. Şi dacă eu mă căsătoresc cu acea fiică a băiatului bătrân jos acolo, păi, noi vom fi prieteni.” Ce făcea el? Îşi vindea chiar dreptul de naştere.

Acum, când această Biserică Protestantă se duce înapoi şi se uneşte cu Biserica Catolică, ea va face acelaşi lucru, care el l-a făcut în urmă acolo. Ahab a trăit în ziua aceea…

Acelea au fost trei perioade. El a fost în miezul nopţii a experienţei de călătorie a lui Israel şi aici acesta vine din nou la miezul nopţii. Şi noi venim la miezul nopţii din nou aici. Trei generaţii înaintea acesteia s-au dus pe aici, pe aici şi pe aici.

37 Acum, dacă observaţi, Ahab s-a căsătorit cu Izabela ca să-şi întărească poporul. Aceea-i exact ceea ce Constantin a făcut. El a ridicat biserici mari şi a făcut altare şi a făcut o mare marmură, a îmbrăcat acest bărbat (papă) l-a pus acolo. El era un dumnezeu viu. El putea să le vorbească şi vorbea despre păcatele lor. Şi aceea doar a mulţumit acea biserică veche căldicică, iar ei s-au îndepărtat. Sigur. Aşa este. Bine, dar aceea nu mulţumise pe acel bărbat care era născut din nou. Şi atunci au introdus ceremonii păgâne de rostire a rugăciunilor. Ce au făcut ei? Ei au luat jos pe Jupiter şi l-au pus sus pe Petru. L-au dat jos pe Jupiter şi l-au ridicat pe Petru. Au dat-o jos pe Venus şi au pus-o în locul ei pe Maria. Lucrul acesta a adus păgânismul în liniile creştine.

38 Când Ahab s-a căsătorit cu Izabela, el a făcut tocmai acelaşi lucru…?… El a adus idolatria în Israel. Ce a făcut Izabela? A ucis pe fiecare profet pe care îşi putea pune mâinile. Este asta corect? Întocmai aşa au făcut şi papii. Fiecare creştin adevărat pe care puteau să-şi pună mâinile, ei l-au ucis.

Dar acolo era o stea a acelei epoci, bătrânul Ilie. Oh, da domnule! El nu s-a speriat să le spună despre aceasta. Da, domnule! El era steaua lui Dumnezeu a acelei epoci. El era jos într-un timp, şi a zis: „Doamne, eu sunt singurul care am rămas.”

Dumnezeu a spus: „Acum, aşteaptă un minut, aşteaptă un minut, aşteaptă un minut, Ilie. (Aha-aha.) Eu am şapte sute ascunşi afară în jur pe acolo. Vezi? Tu nu ştii pe unde sunt ei. Ei sunt afară acolo între farisei, saduchei, baptişti, metodişti şi presbiterieni, dar, Eu, Eu îi voi scoate afară de acolo. Tu doar aşteaptă. Vezi, Eu îi voi scoate afară de acolo. Acolo sunt, ei sunt, ei sunt ai Mei. Şi ei nu şi-au aplecat genunchii înaintea lui Baal.” Dar bătrânul Ilie era Glasul lui Dumnezeu în ziua aceea. El sigur era tocmai simbolul Glasului lui Dumnezeu la prima venire a lui Cristos. El va fi un simbol al Glasului celei de a doua venire a lui Cristos conform cu Scripturile.

39 Acum, noi aflăm că această micuţă Izabelă, când a ajuns acolo, într-adevăr urma să dărâme toate altarele lui Dumnezeu şi să-şi pună propriile ei altare. Ea îşi avea Israeliţii care se închinau înaintea unui idol. Aceea-i exact ceea ce Constantin a făcut când el a format Biserica catolică. El a adus păgânismul direct în Biserica catolică şi a făcut pe creştini să se aplece în faţa idolilor. Aceea-i exact. Epoca întunecoasă din nou, epoca întunecoasă a lui Israel, epoca întunecoasă a Bisericii, închinându-se la idoli. Dar Ilie era steaua în ziua lui.

Şi a făcut ca tot Israelul să se închine la Baal şi tot aşa a făcut Biserica catolică în Tiatira.

40 Acum, vreau ca să observaţi un alt lucru izbitor. Eu am istoria mea aici. Isus a zis că ea s-a chemat proorociţă. „Aceea femeie Izabela care se cheamă [se numea] proorociţă.” Acum, voi vedeţi, Biserica catolică nu permite oamenilor ei să citească Biblia, deoarece ei spun că preotul este singurul care poate diviniza acel Cuvânt Divin.

Ei bine interpretarea adevărată este a unui profet. Un profet are interpretarea Divină a Cuvântului lui Dumnezeu. Este foarte corect! Cum poate o persoană să numească pe cineva profet iar apoi să spună că are descoperirea greşită? Doar tot atât de mult non sens ca şi calitatea de Fiu etern, din nou. Voi vedeţi? Vedeţi, el este, un „profet” înseamnă „Prooroc potrivit, singurul la care vine Cuvântul Domnului, la care vine descoperirea.” Cuvântul „profet” înseamnă un „prooroc al Cuvântului Divin.” Isus a zis: „Dacă acolo va fi unul printre voi care este spiritual sau un profet, Eu, Domnul îi voi vorbi lui. Şi dacă ceea ce zice El se împlineşte, atunci să-l ascultaţi. Eu sunt cu el. Dacă nu se împlineşte, atunci să nu-l ascultaţi.” Asta-i tot. Acesta era Cuvântul Divin a lui Dumnezeu şi Cuvântul Domnului vine la profeţi.

41 Acum, ei au zis că Biserica aceasta, era un prooroc. Amintiţi-vă, ea s-a schimbat din acest nicolait acum, s-a schimbat la al ei (Voi o înţelegeţi?), o Izabelă. Seara trecută era vorba despre învăţătura lui Balaam (Vedeţi?), învăţătura nicolaiţilor şi învăţătura lui Balaam.

Balaam era singurul care a făcut pe Israel să se prostitueze. Şi ce au făcut nicolaiţii? Au făcut o organizaţie. Astfel puneţi-le laolaltă şi aveţi o biserică a ei. Sigur. Apocalipsa 17: „Curva cea mare care şade pe multe ape.” femeia, prostituata… Ce este ea, sau cum este ea o prostituată? Ea comite curvie, curvie spirituală, răstălmăcind Cuvântul oamenilor. „Îndepărtaţi-vă de acel fanatism.” Dar acela-i de fapt fanatismul real. Este corect!

42 Acum, vedeţi, ea se cheamă o prorociţă. „Noi suntem una. Noi suntem Consiliul. Noi suntem Consiliul Laodicean din nou, consiliul omului şi noi am hotărât aceasta şi asta şi aşa. De aceea voi să ascultaţi de noi.”

Acel preot micuţ de sus, m-a intervievat aici despre Elizabeth Frazier, sau acea fată Frazier. A zis: „Cardinalul vrea să ştie dacă d-voastră sau episcopul aţi botezat pe această fată Frazier. Ea devine o catolică.”

Eu am zis: „Da, înţeleg.”

A zis: „D-voastră aţi botezat-o?”

Am zis: „Da, domnule.”

A zis: „Cum aţi botezat-o?”

Am zis: „Cu botezul creştin.”

A zis: „Bine, ce vreţi să spuneţi prin aceea?”

Am zis: „Botezul creştin, în felul în care o spune Biblia. Există o singură cale ca să fiţi botezat cu botezul creştin. Fiecare persoană în Biblie a fost scufundată în apă, în Numele lui Isus Cristos.” El a scris, a început scrierea în acest fel. A zis: „Ştiţi, Biserica Catolică obişnuia să facă asta.”

43 Am zis: „Când? Eu am toate istoriile antice aici de care eu aş putea cândva să fac rost, din Londra şi de oriunde altundeva, aşa ca eu să pot studia când această oră se va apropria curând, când ceva urmează să se întâmple.” Am spus: „Eu vreau să ştiu unde.”

A zis: „Oh, în Biblie.”

Eu am zis: „Tu zici aceea…”

El a zis: „Isus a organizat Biserica catolică.”

Am zis: „Era Petru atunci primul papă?”

A zis: „Întru totul sigur.”

Am zis: „Eu am crezut că Biserica era infailibilă şi nu se schimbă, şi toate liturghiile se spuneau în latină, de aceea ea nu se va schimba.”

El a zis: „Este adevărat.”

Eu am zis: „Bine, voi sigur aţi făcut ceva schimbări din timpul acela.” Am zis: „Dacă Biblia aceea este o carte catolică, atunci eu sunt un catolic de modă veche.” Este corect. Am zis: „Eu sunt catolic de modă veche atunci.” Şi am zis: „Aceasta desigur are…”

44 El a zis: „Bine acum, d-voastră vedeţi, Biblia este doar o istorie a Bisericii catolice.” A zis: „Dumnezeu este în Biserica Lui.”

Eu am zis: „Dumnezeu este în Cuvântul Lui.” Este corect.

„Lăsaţi Cuvântul să fie adevărat, şi orice alt cuvânt al omului să fie o minciună.” Această Carte a Apocalipsei este singura Carte (Lăsaţi-mă s-o repet.) în care Isus şi-a pus aprobarea. [Fratele Branham bate de trei ori pe amvon.] Şi primul lucru pe care El l-a făcut era ca să descopere Dumnezeirea Lui şi El o face complet.

El a zis: „Oricine care va lua ceva din aceasta, sau adaugă ceva la ea, la fel partea lui va fi luată din Cartea Vieţii. Ferice de cine citeşte, sau de cine ascultă. Şi blestemat este cel care va adăuga ceva la aceasta, sau scoate ceva din aceasta.” Acolo sunteţi. Astfel, voi vedeţi partea periculoasă? De aceea, nu adăugaţi nimic la ea, ci doar continuaţi înainte.

45 Acum, Duhul vă va descoperi aceasta dacă voi veţi fi smeriţi. Vedeţi? Este corect. Deci, aceasta nu este complicat. Isus a mulţumit Tatălui, zicând: „Îţi mulţumesc Tată, căci Tu ai ascuns aceste lucruri de ochii rabinilor [şi episcopilor, şi conducătorilor, supraveghetorilor generali] şi ai descoperit-o pruncilor aşa cum vor să înveţe.” Vedeţi? Aceasta-i dorinţa voastră.

Aceasta este o descoperire de la Dumnezeu care poate veni numai aşa cum El a spus: „Cine zic oamenii că sunt Eu?”

El a zis: „Tu eşti Cristosul, Fiul Dumnezeului celui viu.”

El a zis: „Simone, tu niciodată nu ai învăţat acest lucru într-un seminar.” Vedeţi? „Nimeni nu ţi-a spus vreodată aceea. Aceasta vine ca o descoperire din Cer. Şi pe această piatră voi zidi Eu Biserica Mea şi porţile iadului nu pot birui împotriva ei.”

Este exact cu descoperirea pe care Abel a avut-o la început. Aceasta era descoperirea care era atunci. Ea încă este descoperirea şi ea va fi Descoperirea! Este corect.

46 Acum, aflăm aici că era o femeie, iar o femeie reprezintă o Biserică. Este asta corect? Cristos vine pentru ce? Mireasă, o femeie, fecioara virtuoasă. Şi bătrâna femeie de aici, ea s-a pretins a fi Biserica lui Dumnezeu. Dar ce era ea, ea era împodobită cu bogăţie şi perle şi orice şi ea a avut un pahar al murdăriei curviei ei, făcându-i pe toţi regii pământului să bea vinul ei. Este asta corect?

Acum, noi aflăm aici că ea se numeşte Izabela. Şi Izabela, răul pe care l-a făcut de îndată ce a întrat în posesia acelor Israeliţi, ea i-a pus la moarte, făcând tot ce i-a stat în putinţă ca să-şi zidească propriile altare. Este asta corect? Este exact ce Biserica Catolică a făcut! Este exact.

47 Să citim puţin mai departe. Aceasta urmează să vă împiedice. Uneori voi ajungeţi piperniciţi, voi aţi mâncat puţin mai mult.

> *… se chemase pe sine o prorociţă,…* [Acum, dacă ea zice: „Eu sunt singura interpretare a Cuvântului…”]*… şi învaţă şi ademeneşte slujitorii mei să comită curvie,… să mănânce lucrurile jertfite idolilor.*

Fratele care a întrebat despre şarpe, despre a mânca din fructul aflat în grădina Edenului, tu vezi ce este aceasta (nu-i aşa) când El a zis: „a mâncat” aici? Ce era aceasta, vorbea spiritual. Voi vedeţi?

> *Şi Eu i-am dat vreme să se pocăiască de curviile ei; şi ea nu s-a pocăit.*
>
> *Iată, că Eu o voi arunca într-un pat,…* [Ce fel pat? De deşertăciune. Este exact ce este ea astăzi.]

… şi pe acei care preacurvesc cu ea într-un mare necaz, dacă ei nu se pocăiesc de faptele lor. [Ea se duce în Necazul cel mare.]

> *Şi voi omorî copiii ei cu moartea;…*

48 Ahhhh! Ai ei, ce? Această bătrânică are câţiva copii. Acum, Apocalipsa 17. Câţi… Eu cred că toţi din voi aţi fost aici seara trecută. În ordine. Apocalipsa 17, această

prostituată bătrână, Biserica catolică, era numită o curvă şi ea era mama curvelor. Nu putea să aibă băieţi căci ele au fost Biserici.

Acum de unde a venit Biserica lutherană şi toate acestea? De unde a venit fiecare organizaţie? Unde este începutul acesteia, Laodicea? Nicolaiţii în final s-au format în aceea, este exact acelaşi lucru din nou. Tu nu o poţi ajuta, frate. Bătrânul Ilie a strigat împotriva lucrului din ziua lui. Ioan a strigat împotriva aceleia în ziua lui. Da, domnule. „Să nu vă gândiţi că voi ziceţi în voi înşivă, 'Noi avem ca tată pe Abraham' căci eu zic Dumnezeu este în stare din pietrele acestea să ridice copii lui Abraham.” Vedeţi? Doar nu poate fi ajutată.

49 Acum, ea a avut copiii. A avut adevărata Izabelă copii? Da, domnule. Ascultaţi:

… Eu voi ucide copiii ei…

Ce? Biserica Catolică, copiii ei sunt denominaţiunile protestante. Înţelegeţi? Este corect, deoarece ei fac acelaşi lucru: a botezat chiar în a ei Biserică, prin botezul lor ciudat, botez nescriptural; strângerea de mâini în locul Duhului Sfânt; Tată, Fiu, şi Duh Sfânt în loc de Domnul Isus Cristos, făcând totul contrar la Biblie, până acum. Şi ei continuă încă.

50 Fiica ei s-a numit Atalia, A-t-a-l-i-a. Ea, Izabela, a avut-o pe Atalia care s-a căsătorit cu Ioram, regele lui Iuda, şi curând altarele lui Baal stăteau în Ierusalim. Acum, voi nu trebuie să mergeţi la istorie pentru aceea. Aceea-i Biblia. Vedeţi? Fiica ei, Atalia, s-a căsătorit cu fiul lui Iosafat, care era Ioram şi fiicele ei au făcut acelaşi lucru pe care ea l-a făcut.

Oh, vai. Nu o puteţi vedea? Vedeţi ce au făcut acele organizaţii, fraţilor? Ele au venit drept înapoi prin Luther şi ei, doar exact şi s-au organizat pe sine împreună în loc de a lăsa ca Duhul Sfânt… iar penticostalii au făcut exact acelaşi lucru. Ei pur şi simplu nu puteau lăsa Duhul Sfânt să o ia înainte şi să-şi aibă felul Lui, ca să meargă înainte; şi fiecare lumină care venea, doar să o examineze cu Cuvântul şi să meargă înainte. Ei nu au putut lăsa pe Duhul Sfânt să-i conducă; trebuia să-şi facă o organizaţie, şi să taie jos orice altceva ce le venea înainte. S-au dus drept înapoi şi s-a căsătorit din nou. Doar exact. Când ajungeţi la acea epocă, voi doar priviţi ce vă aşteaptă pe drum. Vedeţi? S-a căsătorit chiar drept înapoi în… Isus a zis aici: „Al ei… Izabela aceasta, ea se numeşte pe sine prorociţă, dar Eu o voi arunca într-un pat de deşertăciuni şi voi ucide copiii ei, de asemenea [Cu ce?] cu moartea.”

51 Cu ce fel de moarte vor fi ucişi copii ei? Vedeţi, ei sunt morţi acum, morţi spirituali. Ei nu au descoperirea. Ei îşi cunosc organizaţia, îşi cunosc catehismul lor, îşi cunosc doctrina Bisericii lor. Dar când se pune problema de a-L cunoaşte pe Dumnezeu, unii din ei nu ştiu nimic mai mult despre aceasta faţă de ceea ce ar şti un hottentot despre o noapte egipteană. Este corect. Când vine să cunoască într-adevăr pe Duhul Sfânt, minunile, ei cheamă - vor să numească Duhul lui Dumnezeu de deosebire a gândurilor un ghicitor, un drac şi lucruri ca acelea, şi scoţând dracii afară. „Păi, el nu aparţine la organizaţia noastră. Acel grup, oh, brrr” [Fratele Branham ilustrează]. Vedeţi, ei doar nu ştiu. Şi apoi, aţi ataşat-o cu un nume de 'Isus Numai' sau ceva de fel de un 'fanatic sfânt' sau ceva fel de lucru ca acela. Doar nu ştiu…

52 Şi ceasul este aproape la îndemână când acel lucru va fi expus! Este corect. Dumnezeu o va face aşa de sigur cum eu stau în spatele acestui amvon [Fratele Branham bate de două ori pe amvon.], deoarece El îşi va scoate de acolo afară copiii, aşa de sigur cum stau eu aici. Dumnezeu din ceruri ştie asta. Voi mă credeţi a fi un slujitor al Domnului, un slujitor al Domnului, voi ascultaţi la mine. Aceasta este aproape la îndemână. Da, domnule.

53 Copiii ei vor fi ucişi cu moartea spirituală. Priviţi la ei, reci şi formali. Priviţi la ai noştri… noi nu trebuie să vorbim despre baptişti şi presbiterieni. Noi ştim că ei au fost morţi de ani.

Când Luther şi-a avut trezirea lui, justificarea, dacă el ar fi continuat, această mişcare mare penticostală de acum ar fi fost Biserica lutherană. Lumina ar fi venit cu sfinţirea, aşa cum Wesley a urmat-o. Luther nu putea urma aceea. Nu, domnule. Ei sunt deja lutherani.

54 Astfel atunci a venit Wesley. După ce a murit Wesley, ce s-a întâmplat atunci? Ei au organizat aceea şi au făcut-o „Metodistă,” „Wesleyană,” „Primitivii Wes…” oh, tot felul de

metodişti. Vedeţi? Au avut o mare trezire, dar când ei au aruncat aceea în organizaţii… Ce sa întâmplat când au venit înainte penticostalii vorbind în limbi şi aducând restituirea darurilor? Aceea nu se puteau mişca. I-au numit draci.

Acum, ce au făcut şi penticostalii? Acelaşi lucru pe care ceilalţi l-au făcut şi unde sunt ei acum? Tot aşa de morţi de-a binelea. Da, domnule. Asta-i exact. „Eu voi arunca copiii ei într-un pat de moarte şi îi ucid.” Permiteţi-mi să citesc aceea, aşa ca voi să puteţi vedea aici; cred că este al 22-lea verset.

…şi Eu o voi arunca într-un pat, şi pe acei care preacurvesc cu ea în necazul cel mare,… (Necazul cel mare)…

55 Aceea-i prin ceea ce ei merg. Acum, nu uitaţi, lăsaţi-mă să mă opresc aici doar un minut. Necazul mare este acela în care vor fi aruncaţi acei oameni care sunt numiţi fecioarele adormite. Ele nu au avut ulei în lămpile lor; totuşi aparţineau la o organizaţie, oameni buni, s-au dus la Biserică. Dar ele au venit după ulei prea târziu. Vedeţi? A aruncat-o în Necazul cel mare. Ea se va duce în acel necaz. Biserica catolică intră în el. Toţi copiii ei se duc cu ea, în Necazul cel mare.

… dacă ei nu se pocăiesc de faptele lor,

Acum, nu copiii care sunt înăuntru acolo; ci Biserica însăşi, ai cărui copii sunt organizaţia, nu oamenii care sunt înăuntru acolo, ca sărmanii catolici, baptişti, presbiterieni, sau penticostali. Simt că îmi pare rău de ei. Doar, bine, eu…

„Eşti tu un creştin?”

„Bine, eu sunt un presbiterian.”

Aceasta nu spune mai mult decât pretenţia unui porc de a fi un cal de cursă cu şa. Astfel, ce aţi putea face în lume cu privire la aceea? Păi, nimic, deloc. Eu nu vreau să spun lucrul acesta ca şi pe o glumă. Acesta nu este un loc pentru glume. Aici este Evanghelia. Vedeţi? Eu doar am vrut să vă dau o ilustrare. Înţelegeţi? Şi asta-i corect. Vedeţi? Ei nu mai au nimic, nu au nimic mai mult decât să vă spună: „Eu sunt penticostal. ”

Faptul acesta nu poate aduce altceva decât nimic. Voi puteţi adera la patru sute unsprezece organizaţii ale lor. Dar sunteţi un copil al lui Dumnezeu născut din nou? Sincer, iubeşti tu pe oricine din toată inima ta, din tot sufletul tău şi iubeşti tu pe Dumnezeu, şi zilnic eşti… Nu contează ceea ce îţi face cineva. Dacă te ridici sus, zici „Hum,” ca un bâzâit de fierăstrău, asta arată că Duhul Sfânt s-a îndepărtat de tine, dacă tu l-ai avut cândva.

Priviţi.

…numai dacă ea se pocăieşte de faptele ei.

Şi Eu voi ucide pe copiii ei cu moartea;… [Copiii ei, ai lui Izabela.]

56 Acum, ce a făcut Izabela? Şi-a măritat fata cu cealaltă linie al lui Iuda, chiar acolo, chiar în Iuda. Acum, priviţi aplicarea spirituală. Poate eu nu o să o pot schiţa. Aici, priviţi aceasta foarte atenţi acum.

Aici este Izabela şi Israel. Şi aici este Iuda, un model diferit, chiar aici în altă… Acesta este Iosafat chiar aici. În ordine. Acum acesta aici [Fratele Branham arată la tablă] era Ahab. Acum, aici este Izabela chiar aici. Acum, ea vine pe aici, şi a făcut ca tot Israelul să meargă în idolatrie.

Aceea-i exact ce Biserica catolică a făcut în urmă în zilele ei, când Constantin a unit pe nicolaiţi (reci, formali, sus pe aici) în biserică şi la păgânism, realizând o formă păgână a creştinismului. Eu nu vreau să vă rănesc simţurile, oameni catolici, dar eu sunt responsabil înaintea lui Dumnezeu. Asta-i tot ceea ce reprezintă Biserica catolică: ea este o formă păgână a creştinismului, cuprinzând superstiţii şi idoli, şi orice altceva (Este exact corect.), doar o formă păgână. Acum, asta-i adevărat. Dacă eu ar trebui să mor în acest minut, acela-i adevărul. Şi protestanţii drept în acelaşi lucru, numai că într-o altă categorie.

57 Acum, priviţi ce a făcut Izabela. Apoi vedeţi, diavolul… Ea a luat fiicele ei. A avut o fiică născută aici, iar această fiică se duce la acest bărbat sfânt, şi se căsătoreşte cu fiul lui, aducând aceleaşi lucruri aici, de la Iosafat, în această parte.

Acum, nicolaiţii reali, nicolaiţi reci formali care au vrut organizaţia, s-au căsătorit cu

ea aici. Şi acum, observaţi acelaşi lucru. Ei au luat pe Izabela de aici (Biserica catolică) şi jos aici ea luase pe fiica ei (organizaţiile ei) şi o căsătoreşte în acelea de jos aici şi face acelaşi lucru către ei. „Ucid pe copiii ei cu moarte," moarte spirituală. S-au organizat înşişi la moarte şi primul lucru ce-l ştiţi, tot Duhul este dus.

58 Spuneţi-mi. Lăsaţi-mă să vă întreb doar un lucru, către orice istoric de aici, căci ştiu că există cinci sau şase între voi şezând aici, eu vreau ca voi să veniţi şi să-mi prezentaţi o Scriptură, sau un text din istorie, în care una din acele biserici care au căzut cândva şi s-au dus înapoi în organizaţie, să se ridice vreodată din nou cu o trezire. Spuneţi-mi, când ei înşişi s-au organizat, au avut vreodată o trezire după ce s-au organizat? Nu, domnule. Duhul i-a părăsit. Eu îi includ aici şi pe penticostali.

Când binecuvântările Cincizecimii au căzut, şi voi aţi vorbit în limbi, voi din timpuri vechi având acele binecuvântări penticostale măreţe şi lucruri care au căzut, după puţin timp, voi aţi avut ceea ce aţi numit Consiliul General. Organismul este în regulă, dar nu organizaţia. Primul lucru ce-l ştiţi, este faptul că voi nu o puteţi suporta; voi trebuie să mergeţi drept înapoi şi să deveniţi un copil al lui Satan, şi să vă organizaţi voi înşivă.

59 Şi apoi o altă Lumină a venit înainte, despre Numele lui Isus Cristos. Atunci ei toţi ajung cu nasul pe sus şi zic: „Binecuvântat fie Dumnezeu, dacă voi nu aveţi Numele lui Isus, veţi merge în iad. Şi noi îl avem iar voi nu-l aveţi." Ce au făcut ei? Pur şi simplu au murit acolo pe drum, au făcut o organizaţie din aceasta. Vedeţi? Dacă ar fi lăsat Lumina doar să curgă prin Biserică, ea automat şi-ar fi luat locul ei. Dar voi înşivă v-aţi organizat. Ce este asta? Copiii lui Izabela. Şi ei toţi au murit împreună.

Acum, vreau să vă întreb ceva. S-au ridicat Adunările lui Dumnezeu, sau unitarienii, sau oricare din restul acelora vreodată într-o mare trezire unită? Nu, deloc. Această ultimă trezire doar a trecut, în care Duhul Sfânt a venit la trezire (mulţi din voi şezând aici chiar acum) în 1933 şi acel serviciu mare de vindecare ce a avut loc, s-a zis că aceasta va cuprinde lumea. Dar acesta niciodată nu a venit printr-o organizaţie diferită, deloc. Dumnezeu s-a dus în afara sferelor şi a ridicat un păgân, aproape, ca să înceapă o trezire. Şi priviţi ce s-a făcut. Vedeţi?

Organizaţiile acelea, de îndată ce s-au constituit, sunt moarte. El a zis: „Voi ucide copiii ei cu moarte." [Fratele Branham bate de două ori pe amvon.] Oh, vai. Eu ştiu că voi… Vă rog să nu vă simţiţi prost, dar eu… Dacă ştiu asta, şi nu o spun, sunt un făţarnic înjosit, şi Dumnezeu mă va pune responsabil pentru aceasta. Eu vreau să fiu ca Pavel, să nu evit să vă declar tot planul lui Dumnezeu. Este corect. În ordine. Bine.

60 Acum, şi ei au zidit altare în Ierusalim. Eu vreau ca să vedeţi… Şi când Izabela s-a căsătorit cu Ahab, ea a adus chipuri pentru Israel la care să se închine până la pământ. Tot aşa a făcut şi învăţătura nicolaită unindu-se cu păgânismul, l-a dat jos pe Jupiter, ridicându-l pe Petru şi înlocuind-o pe Venus cu Maria. Şi aşa cum Biblia zice, ea a făcut ca tot Israelul să păcătuiască.

Tot aşa a făcut Biserica catolică tuturor fiicelor, care s-au constituit într-o organizaţie. Şi întregul lucru este păcat, ca Izabela şi fiicele ei. În ordine. Şi în a face aceasta… Când ierarhia s-a ridicat, iar papa Bonifacius al III-lea şi-a luat locul şi ei au avut un dumnezeu pe tron, n-a mai avut nevoie de botezul Duhului Sfânt în Biserică. Este corect? Ei şi-au avut crezurile şi formele lor propri, mergând astfel înainte.

61 Când organizaţia a acceptat aceeaşi dogmă, ei au lovit cu piciorul libertatea Duhului Sfânt din Biserică, baptişti, presbiterieni, metodişti şi aşa mai departe. Ei desigur au făcut-o. Şi treptat noi îi vedem veştejindu-se şi murind, aşa cum Isus a zis despre viţă. Acum, tot Duhul Sfânt cu semne şi minuni a fost plasat înapoi într-o zi trecută şi ei au ajuns bogaţi aşa cum ea a făcut-o. Astfel ea a pricinuit ca lumea întreagă să păcătuiască, căci ea s-a dus în fiecare naţiune, ea şi fiicele ei. Corect.

Acum, priviţi-L cum o numeşte într-o altă epocă acum. Priviţi-L cum o numeşte. Priviţi-L acum s-a plasat jos aici la sfârşit şi a scos afară rămăşiţa Lui, de dragul celor aleşi, doar câţiva, căci nici un trup nu va fi salvat dacă...?... cealaltă nu.

62 Aşa cum este scris în Apocalipsa 13:6. (V-ar place să ajungem la aceea doar într-un minut?), în care El a zis că „Această femeie a cauzat ca toţi să primească un semn, (această fiară a făcut-o), a cauzat ca toţi să primească un semn (şi bogaţi, săraci, orice erau ei), un semn al fiarei," care era Biserica Romană Catolică.

Ori aceea, sau ei au făcut un chip… Apocalipsa 13:14, ei au făcut un chip la fiară.

Eu cred că toţi citiţi aceea. Dacă nu, noi ne vom întoarce înapoi ca să o citim. Apocalipsa 13:14.

> *Şi el i-a amăgit pe acei care locuiesc pe pământ prin mijloacele acelor miracole care el are putere să le facă înaintea fiarei...* [aceea-i această Confederaţie a Bisericii]*... şi să le facă înaintea fiarei; spunându-le celor care locuiesc pe Pământ, ca ei să facă un chip la fiară, care are rana de moarte* [păgânism]*… şi era prin sabie, şi a trăit* [prin papalitate, Roma păgână cu Roma papală. Vedeţi?]

63 Fac un chip ei, ce va fi el? Doar ceea ce ei fac chiar acum, doar exact, mutându-se în această Confederaţie a Bisericii. Toate bisericile aderă la organizaţia aceasta, sau toate merg într-un grup. Acum, ei sunt pe punctul de a scoate o nouă Biblie. Papa Ioan le-a invitat pe toate acelea înapoi; arhiepiscopul de Canterbury, toţi mergând în jur… Primul lucru care-l ştiţi este că întregul lucru vine drept înapoi la mămică, deoarece ele sunt curve de la început. Vedeţi, vedeţi, vedeţi? Ele zic: „Noi toate ne vom uni împreună într-o cauză mare ca să luptăm împotriva comunismului ” şi ei nu ştiu, căci Dumnezeu a ridicat comunismul, (O pot dovedi prin Biblie.) şi chiar le-a pus în minţi ca să răzbune sfinţii, de sângele pe care le-au vărsat pe pământ. Dumnezeu a organizat comunismul întocmai cum El a făcut cu împăratul Nebucadneţar, ca să pedepsească aspru pe Israel. El a ridicat comunismul. Şi într-o zi el va exploda Roma, ştergând-o de pe hartă. [Loc gol pe bandă.] Aceea-i exact. Dumnezeu a spus aşa. Este corect. Vedeţi?

Eu sunt împotriva comunismului; acesta-i anti-Dumnezeu. Acesta sigur este. Dar nu daţi prea mult sens la acea cortină de fier, ci priviţi cortina de purpură. Citiţi „Cartea Martirilor” lui Fox şi veţi vedea că ce vă spun este corect.

64 Acum, să vedem unde suntem. Vedeţi aici, că ea a hotărât ca toţi (bogaţi, săraci) să primească un semn; dar există o clasă pe care nu o poate atinge. Voi ştiţi aceea? Apocalipsa 13:8. Ascultaţi aceasta. Lăsaţi-mă să citesc aceasta:

> *Şi eu am stat pe nisipul mării, şi am văzut o fiară ridicându-se afară din mare, având şapte capete şi zece coarne,… peste coarne… zece coroane, şi pe capetele lui numele de hulă.* [Acelea sunt cele şapte dealuri. Noi am luat aceasta în întregime seara trecută, ştiţi voi.]
>
> *Şi fiara pe care tu o vezi era ca un leopard,… picioare precum ursul, şi gura lui… gura unui leu şi balaurul…* [care era diavolul roşu care a stat înaintea femeii ca să mănânce copilul ei, care era Roma, noi toţi o ştim]*… şi i-a dat… putere, şi scaunul lui şi mare autoritate*
>
> *Şi am văzut unul din capetele lui de parcă era rănit de moarte; …* [păgânism. Vedeţi?]*… şi rana lui de moarte s-a vindecat;…* [papalitatea şi-a luat locul ei, s-a unit cu creştinismul, cu nicolaiţii]*… şi toată lumea s-a mirat după fiară.*

Catolicismul a năvălit în fiecare naţiune de sub ceruri (Este corect.), aşa cum Daniel a zis despre fier mergând în lut, şi aşa mai departe.

65 Şi eu vă voi da un lucru mic în aceea, acel fier şi lut. Aţi observat voi? Sau v-am citat-o eu vouă? În acea ultimă conferinţă mare pe care ei au avut-o aici, unde Hruşciov şi-a scos pantoful şi a bătut pe masă cu el? Au fost cinci naţiuni estice adunate acolo; acolo era cinci naţiuni vestice. Hruşciov fiind în fruntea naţiunilor estice; Eisenhower fiind în fruntea naţiunilor vestice. Acolo sunt doi conducători principali, cele două degete mari ale picioarelor. „Hrushcher” înseamnă în rusă „lut.” „Eisenhower,” în engleză înseamnă fier. Noi suntem la sfârşit.

> *Şi ei s-au închinat balaurului care i-a dat puterea la fiară: şi,…* [acela-i Mesajul nostru următor aici la Tabernacol, voi înţelegeţi.]*… şi ei s-au închinat la fiară, zicând, Cine este ca fiara? Şi cine este în stare să facă război cu el?*

66 Cu alte cuvinte, priviţi aici. Eisenhower are un nume mare în aceste State Unite. Dar în Rusia el nu este nimic; în Rusia el nu este nimic. Hruşciov, mare în Rusia; dar în Statele Unite el nu este nimic. Dar există un singur om care este mare pretutindeni; acela-i Papa (Este corect.): „Să ne unim împreună, şi să venim împreună.” Şi acolo lui i s-a dat o gură care vorbea lucruri mari, hule… şi lui i s-a dat putere să continue patruzeci şi două de luni.

> *Şi el şi-a deschis gura lui şi a hulit pe Dumnezeu,…* [„învăţând ca doctrină

poruncile omului. Încăpăţânaţi, îngâmfaţi, iubitori de plăceri.

Având o formă de evlavie, negând Puterea de acolo"]… şi a hulit Numele Lui,… *[a luat Tată, Fiu, şi Duh Sfânt în loc de Domnul Isus Cristos. Vedeţi?]* şi cortul Lui, şi pe acei care locuiesc… în ceruri.

Şi lui i s-a dat să facă războiîmpotriva sfinţilor,… [Acolo vine ridicarea persecuţiei.]*… şi să-i biruiască: şi lui i s-a dat putere peste toate rasele,… limbi, şi naţiuni.*

Şi toţi aceia care locuiesc pământ i se vor închina, a căror nume nu sunt scrise în Cartea Vieţii Mielului ucis de la întemeierea lumii.

[Oh, oh, oh, oh, oh!]

Întemeierea lumii… Numele noastre, dacă ele au fost vreodată în Carte, erau puse în urmă acolo. Isus a zis: „Nici un om nu poate veni la Mine, dacă Tatăl Meu nu l-a atras mai întâi. Şi toţi cei pe care tatăl Mi i-a dat vor veni la Mine." „Oile Mele ascultă Glasul Meu [Aceasta este Hrana. Înţelegeţi?], iar un străin…"

Apoi ei zic: „Păi, eu doar m-am unit cu o Biserică. Eu sunt tot aşa de bun ca tine." Aceea nu este Hrana oilor.

Aici este Hrana oilor, şezând în locurile cereşti în Cristos. Oh, El este aşa de minunat. Nu-i aşa? În ordine.

67 Acum, să terminăm foarte repede deoarece timpul s-a dus. În ordine. „Dar eu zic…" Să vedem acum, eu iau al 23-lea verset:

Şi Eu voi omorî copiii ei cu moarte; şi toate bisericile vor şti că Eu sunt acela care cercetează rărunchii şi inimile; şi Eu vă voi da la fiecare din voi după faptele voastre.

Dar Eu vă zic vouă, şi celorlalţi din Tiatira, tuturor care nu aveţi învăţătura aceasta, … [Ce fel de învăţătură era aceasta? Organizaţii, episcopi, şi arhiepiscopi şi papi. Vedeţi?]

Nu aveţi învăţătura aceasta… Acum, în Biblie, noi am găsit seara trecută că Israel trecând prin Moab, nu era o naţiune. El a locuit pe faţa pământului, fiind un popor liber. Este asta corect? Un model, rătăcitori în corturi şi aşa mai departe… Grupurile penticostale sunt pe acelaşi drum, adevărata Cincizecime, rătăcind aproape din loc în loc. În ordine.

…şi nu aveţi învăţătura aceasta… [s-au organizat, şi şi-au făcut organizaţie din aceasta]*… care nu au aceasta… care nu au cunoscut adâncimile Satanei…*

68 Acum, vă amintiţi cum noi am aflat unde era scaunul lui Satan. Seara trecută noi am aflat unde era el chiar de la început. Unde se afla scaunul lui la început? Babilon. Şi Babilon… Când ierarhia, un rege preot al Babilonului a fost persecutat prin cucerirea Haldeilor, el a venit la Pergam şi şi-a făcut scaunul lui, şi-a mutat scaunul lui din ţara lui Şinear sus la Pergam. Noi doar am citit din istorie aseară. Acolo el a început, a format Biserica catolică, care este mama Babilonului. În ordine. Scaunul lui Satan.

… şi scaunul lui Satan, după cum ei vorbesc; Eu nu voi pune peste voi o altă sarcină.

„Acolo nu vor mai fi sarcini; doar ceea ce voi aveţi deja." Această mică minoritate care este înăuntru acolo (Vedeţi?), aceea este scoasă în totalitate afară în aceste Epoci Întunecoase. Acum, este vorba de o perioadă de aproape 1500 de ani prin care au trecut.

Dar ceea ce voi aveţi deja, ţineţi cu tărie până vin Eu.

[Cu alte cuvinte: „Voi aveţi binecuvântările de la Cincizecime în inimile voastre. Ţineţi-le până vin Eu ca să vă dau alinare, căci această epocă următoare care se deschide în perioada ce urmează."]

… cel ce biruieşte şi ţine cuvintele Mele până la sfârşit, aceluia Eu îi voi da putere peste naţiuni:

Şi el le va cârmui cu un toiag de fier; şi ele vor fi sparte în bucăţi ca vasele unui olar: întocmai cum Eu am primit de la Tatăl Meu.

69 Vedeţi, acea Biserică... cum va fi când această Biserică din Epocile Întunecoase va învia ca să stea la judecată împotriva acelei grămezi de păgâni? Vor fi ei doborâţi? Acele picioare de alamă vor trece chiar pe aici. Eu vă spun. El le va sparge în bucăţi, a zis Biblia. Iar Eu îi voi da luceafărul de dimineaţă. [Voi ştiţi ce este acela, nu? Cristos este Luceafărul de Dimineaţă. În ordine.]

Cel care are o ureche, să audă ce zice Duhul către Biserici.

70 Oh, Doamne! Nu sunteţi voi bucuroşi! Este doar puţin târziu. Eu am ceva mai mult. Eu voi vorbi poate mâine seară despre aceşti două mii de ani acolo. Dar:

El este Crinul din Vale, Steaua strălucitoare de dimineaţă.

El este cel mai frumos dintre zece mii pentru sufletul meu.

El este Crinul din Vale, în El singur eu văd,

Şi eu am nevoie să mă curăţească şi să mă facă pe deplin întreg.

În întristare El este mângâierea mea, în necaz El este sprijinul meu,

El îmi spune că grijile sunt luate de El. Aleluia!

El este Crinul din Vale, Steaua strălucitoare de dimineaţă.

El este cel mai frumos dintre zece mii pentru sufletul meu.

Nu Îl iubiţi? Oh, eu doar…

Îl iubesc, eu… (Acum, să ne închinăm Lui acum, toate acele cuvinte tăioase şi mesaje…)

Că-ntâi El m-a iubit;

Şi a câştigat salvarea mea

Pe lemnul Calvarului.

71 Nu este El minunat? Eu Îl iubesc. Acum, lucrurile pe care eu le-am omis ca să le spun, vor fi în cărţi desigur, deoarece noi nu putem prezenta întreaga epocă a Bisericii într-o seară. Eu într-un fel am citat-o puţin în seara aceasta, din pricină că sunt puţin răguşit. Dar, oh, nu este El minunat? Hmm.

Există oameni aproape peste tot,

Ale căror inimi sunt cu totul în flăcări

Cu Focul care a căzut la Cincizecime,

Care i-a curăţit şi i-a făcut curaţi;

Oh, el arde acum în inima mea,

Oh, slavă Numelui Său!

Eu sunt aşa bucuros căci pot spune că sunt unul din ei.

Eu sunt unul din ei, eu sunt unul din ei,

Eu sunt aşa de bucuros căci pot spune că sunt unul din ei! (Aleluia!)

Unul din ei, eu sunt unul din ei.

Acum, eu sunt aşa de bucuros căci pot spune că eu sunt unul din ei. (Sunteţi bucuroşi?) [„Amin!”]

72 Îmi amintesc venind din Chattanooga într-o noapte; şi locul era jos la Tennessee, jos acolo la Memphis. Ei m-au cazat în acel hotel mare frumos de acolo. M-au chemat şi au zis: „Avionul va pleca la ora şapte dimineaţa următoare.”

Şi eu am luat câteva scrisori să le pun în poştă, venind acasă, scriindu-le înapoi la câţiva dintre prietenii mei. Şi mergând în jos, Duhul Sfânt a zis: „Continuă să mergi.” Eu doar am continuat înainte. Am mers pe jos până într-un cartier de negri.

M-am aşezat acolo jos şi m-am gândit: „Doamne! Priveşte aici. Este timpul ca acel avion să plece.”

Şi Duhul Sfânt continua să zică: „Continuă să mergi,” doar aşa cum El a făcut în

păduri, ziua trecută jos acolo, ştiţi voi. „Doar continuă să mergi.” Astfel eu am mers tot înainte.

S-a întâmplat să privesc jos acolo, la una din acele căbănuţe micuţe colorate unde trăiau oameni de culoare, sărmani, jos acolo. O mătuşă bătrână Aunt Jemima, într-un mod tipic, cu o bluză de copil legată în jurul capului ei, aplecată în acest fel.

Iar eu mergeam înainte cântând asta,

Unul din ei, eu sunt unul din ei.

Eu sunt bucuros căci pot să spun că sunt unul din ei, (Oh, aleluia! Aleluia, tot zicând: „Ce vrei tu cu mine, Doamne?”)

Unul din ei, eu sunt unul din ei. (Voi credeţi în a fi condus prin Duhul? [„Amin!”] Da, desigur.)

Eu sunt bucuros căci pot să spun că sunt unul din ei.

73 Aceasta a fost cam cu patrusprezece ani în urmă. Ea se uita peste gard. Eram cam, oh, la o jumătate de bloc de oraş de ea şi am văzut această bătrână, doamnă de culoare, uitându-se la mine drept în jos, voi ştiţi cum. Eu am continuat să merg, cântând încet. Păşeam înainte tot în jos. Am ajuns apoi sus aproape de ea. Lacrimi mari curgeau de pe acei obraji mari, graşi. Ea m-a privit zicând: „Bună dimineaţa, predicatorule.”

M-am întors, am zis: „Ce mai faceţi, mătuşă?” M-am întors în jur. Ea avea acum un zâmbet mare pe faţa ei. Am zis: „Cum ai ştiut că sunt predicator?” Jos în sud, ştiţi, un predicator este numit parson. Am zis: „Cum ai ştiut că sunt un predicator?”

Ea a zis: „Eu am ştiut că vii.”

Şi am zis: „Cum ai ştiut asta? Mă cunoaşteţi?”

Ea a zis: „Nu, domnule. Eu am ştiut că tu vii. Tu ai auzit povestea despre femeia sunamită?”

Eu am zis: „Da, doamnă.”

74 Şi ea a zis: „Bine, eu sunt o astfel de femeie. Domnul mi-a dat un copil şi eu am spus că îl voi creşte. Eu sunt o femeie săracă. Am spălat şi am lucrat pentru oameni albi pentru a putea trăi. El mi-a spus aceea, El mi-a dat bebeluşul şi mi-a spus să-l cresc. Eu l-am crescut cât de bine am ştiut eu. Dar predicatorule, el a ajuns într-un cerc greşit. El a avut o boală dar noi nu am ştiut nimic despre ea, până ce a ajuns într-un stadiu avansat. Şi el este pe moarte aici pe pat. El a fost inconştient acum două zile. Doctorul a venit şi a zis că aceea mănâncă ceva la inima lui şi aşa mai departe. Boala i-a pătruns în sânge răspândindu-se în tot corpul încât tratamentul nu-l mai poate ajuta acum.” Şi a mai zis: „El este pe moarte. Eu nu pot suporta să văd că moare ca un păcătos. M-am rugat şi m-am rugat. Toată noaptea m-am rugat. El este tot inconştient. El nu ştie nimic. Nu şi-a revenit de două zile.”

75 A zis: „M-am rugat, am zis, 'Doamne, Tu mi-ai dat acest copil, aşa cum Tu ai făcut cu femeia sunamită. Acum unde este acel Ilie al Tău, Doamne? Unde este, unde este ceva ca să mă ajute?'”

A zis: „Eu am simţit că adorm pe genunchi. Doamne, vorbeşte-mi şi eu am visat iar un Glas a spus: Du-te afară şi stai lângă poartă. Acolo va veni un bărbat pe stradă, purtând o mică pălărie de culoare cafenie şi un geamantan închis şi el îţi va vorbi.”

Şi ea a zis: „Eu am stat aici înainte de a se lumina de ziuă” Şi spatele ei era ud de la rouă. Şi a zis: „Te-am văzut venind cu acea pălărie de culoare cafenie. Dar tu se presupunea să ai un mic geamantan.”

Am zis: „Am, dar l-am lăsat la hotel.” Vedeţi? Şi am zis: „Băiatul tău este bolnav?”

Ea a zis: „Este pe moarte.”

Am zis: „Numele meu este Branham. Mă cunoaşteţi.”

A zis: „Nu, domnule predicator Branham. Eu niciodată nu am auzit despre d-voastră.”

Am zis: „Eu mă rog pentru bolnavi.” Dar nu era interesată de acest fapt, ea nu voia ca fiul ei să moară cât timp era păcătos.

76 Am păşit înainte. Ei au avut o poartă veche acolo, cu un arc menit să o ţină închisă (Poate mulţi dintre voi nordicii nu ştiţi ce este aceea), dar ca să ţină poarta închisă. Şi eu am păşit în casă, una mititică, veche, cu două camere (am privit aşa puţin, la ceea ce noi chemăm „o mică puşcă de vânătoare”) în felul acela, şezând acolo. O cameră era aici şi aceea-i camera de zi, dormitorul, şi toate împreună; şi bucătăria în spate acolo. Când am păşit înăuntru, era un loc mic curat şi frumos, acoperit cu şindrilă. Nu, eu cred că ea a avut carton asfaltat pe partea de sus a acoperişului. Îmi amintesc văzându-le ca mari baloane, de la roua care atârna pe partea acesteia.

77 Apoi când am intrat, acolo era un semn atârnând pe acea uşă, scria „Dumnezeu să binecuvânteze casa noastră.” Chiar în colţ era un vechi pat iar un altul dincolo. Acolo a zăcut un mare ins (nu un covoraş pe podea), un băiat măreţ, un mare flăcău cu arătare frumoasă. Eu cred că el cântărea o sută şaptezeci sau optzeci de livre, aproape de şase picioare. Şi el avea o pătură în mâna lui, gemând: „Hmm! Hmm!”

Şi ea a zis: „Copilaşul mamii...”

Şi eu m-am gândit: „Copilaşul lui mama,” şi totuşi el a avut o boală socială, sifilis. Şi el era pe moarte.

Şi ea l-a sărutat pe frunte şi l-a mângâiat în felul acesta: „Copilaşul lui mama.”

78 Păi, inima mea s-a făcut mare. M-am gândit: „Da, nu contează cât de adânc eşti în păcat, tu eşti încă copilaşul ei.” Apoi, m-am gândit (Vedeţi?), nu conta cât de bolnav era, el era încă copilaşul lui mama. Şi m-am gândit: „Dumnezeu a zis, 'O mamă poate ierta bebeluşul ei novice, dar Eu nu te pot ierta niciodată, căci numele este gravat în palmele mâinii Mele.'” Vedeţi? Cum vine asta?

Am privit la acea sărmană sfântă bătrână umblând în jur acolo. Voi puteţi spune, frate, ea nu avea nimic în casă. Dar ea a avut ceva în casa ei, ce s-ar cuveni să fie în fiecare casă din statul Indiana sau de oriunde. Acesta era Dumnezeu. Eu mai degrabă aş avea acel ceva decât să am o casă mare, frumoasă, cu fete cu broşe şi toate aceste vulgarităţi, lucruri scârboase. Vechea Biblie, şezând acolo unde ea este deschisă, paginile vechi cu cute în ea…

Am privit-o, i-a zis: „Predicatorul a venit să se roage pentru tine, dragă.”

El s-a dus: „Ah, uh, întuneeeriiic. Hmmm.”

Şi am zis: „Ce zice?”

79 A zis: „El nu ştie. Medicul zice că şi-a ieşit din minţi. El crede că se află afară pe un mare ocean undeva şi vâsleşte o barcă, dar este pierdut. Asta-i ceva ce nu pot suporta, predicatorule, să ştiu că copilaşul meu moare nesalvat. Eu ştiu că tu ai venit ca să mă ajuţi, deoarece Domnul mi-a spus aşa.”

Am zis: „Eu mă voi ruga pentru el.” Şi am zis: „Poate că Domnul îl va vindeca.”

Ea nu era interesată de asta. Ea pur şi simplu a vrut ca el să se ridice şi să spună că este salvat, asta-i tot. Atâta timp cât el era salvat, nu conta, el are să meargă oricum, cândva. Atâta timp cât el era salvat. Oh, dacă noi am putea numai ajunge la atitudinea aceea. Acea Casă eternă acolo... ea a ştiut că va trăi din nou atunci.

A zis: „Dacă aş putea numai să-l aud că zice că el a fost salvat.”

Eu am zis: „Să ne aplecăm jos.” Şi ea a îngenuncheat şi eu m-am atins de piciorul lui. Şi piciorul lui era foarte rece şi umed. Şi nu puteam trage acoperitoarea peste (o pătură mică cu care ea l-a acoperit acolo.), şi doar a avut-o pe bustul lui, ştiţi voi.

80 Şi el şi-a tras aceea înapoi în felul acesta, doar gândindu-se că el era în ea. El a înhăţat aceea, şi se gândea că el trăgea vâsla. El continua să zică: „Este aşa de întuneric. Um. Hm. Este aşa de întuneric.” Astfel atunci ea a încercat să-i vorbească; dar el continua să zică: „Este aşa de întuneric şi frig.”

Apoi eu am privit-o puţin şi ea a îngenuncheat acolo. Am zis: „Mătuşă, vrei să ne conduci în rugăciune?”

Ea a zis: „Da, domnule.”

Doar ea şi eu şi băiatul şi cu Duhul Sfânt eram în cameră. Bătrâna sfântă s-a rugat. Doamne! Când ea i-a vorbit Lui, voi aţi ştiut că ea i-a vorbit Lui înainte. Da, domnule. Ea ştia cui vorbea. Ea a zis: „Doamne, eu nu ştiu ce vei face Tu, dar totul este precum Tu

mi-ai zis-o."

81 Oh, Doamne! Oh, sunt aşa de bucuros. Sunt aşa de bucuros că El încă este acelaşi Isus care era cu acei sfinţi în urmă acolo. El încă este acelaşi Isus astăzi.

Şi eu nici măcar odată nu am întrebat-o ceva de religia ei, dacă ea era baptistă, penticostală, sau altceva. Aceea nu era treaba mea. Eu doar am urmat Duhul Sfânt şi ea a făcut acelaşi lucru. Noi am vrut să vedem ce vrea El să facă.

Astfel noi am îngenuncheat şi ea a început rugăciunea. Când a terminat cu rugăciunea, s-a ridicat şi l-a sărutat pe creştet zicând: „Dumnezeu să te binecuvânteze, copilaşul meu."

Şi atunci ea a zis: „Acum, predicatorule vrei să te rogi?"

Am zis: „Da, doamnă." Era trecut de opt şi jumătate, poate un sfert până la nouă iar eu eram două mile de aeroport şi avionul pleca la ora şapte. Nu ştiam dacă voi ajunge.

82 Astfel eu mi-am pus mâinile peste picioarele lui. Am zis: „Tată ceresc, eu nu înţeleg asta. Eu am crezut că prind avionul cu puţin timp în urmă, cu aproape o oră şi jumătate în urmă. Tu doar continuai să-mi zici, 'Umblă,' şi acela este singurul lucru pe care eu l-am găsit atunci totuşi. Şi ea a zis că m-a văzut venind. Dacă acela eşti Tu, Doamne, atunci eu nu ştiu ce să fac, decât îmi pun mâinile peste băiat."

El a zis: „Oh, mama, acum s-a făcut lumină aici înăuntru." Şi cam la cinci minute de atunci, el şedea sus pe partea patului, cu braţele lui în jurul mamei.

M-am strecurat afară, fugind în jos acolo şi am prins un taxi, fugind acolo la hotel ca să-mi iau geamantanul şi m-am gândit că eu voi merge acolo şi să aştept pur şi simplu. Poate eu trebuie să aştept o zi sau două. Voi ştiţi cât de greu era asta chiar după războiul de acolo ca să prind un avion, astfel m-am gândit: „Eu va trebui să aştept câteva zile."

Am luat taxiul şi am alergat la aeroport. Doar aşa cum eu am ajuns acolo, s-a spus: „Zborul cu numărul 196 pentru Louisville, Kentucky, pleacă."

„Dumnezeule, ţine acel avion pe pământ pentru mine în felul acela. Oh, eu o cred!"

83 Cam la doi ani de atunci, mergeam cu trenul, spre Arizona, la o adunare a Fratelui Sharrit. Astfel, urma să vin cu Fratele Moore şi ei. Când m-am dus acolo, m-am oprit la Memphis. Trenul a sosit. Dacă voi toţi aţi şti cum trage spre vest în felul acela şi apoi o trage înapoi...

Şi acele sandvişuri pe tren, ei au vrut cam şaizeci de centi pe bucată şi eu puteam să cumpăr pentru zece, cincisprezece centi, ştiţi voi, afară altundeva. Astfel eu am aşteptat până ce trenul s-a oprit pentru a-mi lua câteva sandvişuri. Eu urma să-mi cumpăr un sac plin de hamburgeri şi într-adevăr am avut un jubileu acolo. Am coborât şi am alergat repede ca să-mi iau un hamburger de la chioşcul peronului; urma să rămân pe acolo cam treizeci de minute.

84 Şi astfel eu am început să-mi iau câţiva hamburgeri şi am auzit pe cineva zicând: „Salutare, predicatorule." Am privit în jur. O mică şapcă roşie, stând acolo, clipind din ochii, a zis: „Nu mă cunoşti, aşa-i?"

„Nu cred, fiule."

„Vino aici, uită-te bine la mine."

Şi am zis: „Dar nu cred că te cunosc."

El a zis: „Eu te cunosc. Tu eşti predicator Branham."

Şi am zis: „Da, este corect. Ai fost tu vreodată într-una din adunările mele?"

El a zis: „Nu, domnule. Dar tu îţi aminteşti acea dimineaţă în care ai venit jos la casă şi mămica mea…"

„Oh, tu nu eşti acela, aşa-i?"

A zis: „Da, eu sunt. Da, eu sunt. Predicatorule, eu sunt vindecat, tare şi bine. Şi nu numai atât, dar eu sunt un creştin acum. Laudă Domnului," a zis el. Oh! [Fratele Branham şi adunarea se bucură tare.]

Ei erau adunaţi în camera de sus,

Toţi rugându-se în Numele Lui,
Ei au fost botezaţi cu Duhul Sfânt,
Şi puterea pentru slujire a venit;
Acum, ce El a făcut pentru ei în ziua aceea
Va face şi pentru voi (Nu sunteţi voi bucuroşi?),
Eu sunt aşa de bucuros căci pot spune că sunt unul din ei.
Unul din ei, eu sunt unul din ei,
Eu sunt aşa de bucuros căci pot spune că sunt unul din ei. (Aleluia!)
Unul din ei, unul din ei,
Eu sunt aşa de bucuros căci pot spune că sunt unul din ei.

85 Ei nu au primit educaţii deosebite, nici nu au avut lucruri extraordinare.
Deşi aceşti oameni au ajuns ca să fie educaţi,
Sau să se poată lăuda cu faima lumii
Ei şi-au primit toţi Cincizecimea lor,
Şi ei ne spun acum, de aproape sau de departe,
Că puterea Lui este încă aceeaşi.
Eu sunt aşa de bucuros căci pot spune că sunt unul din ei
Unul din ei, unul din ei,
Eu sunt aşa de bucuros căci pot spune că sunt unul din ei; (Aleluia!)
Unul din ei, unul din ei,
Eu sunt aşa de bucuros căci pot spune că sunt unul din ei.
Vino, fratele meu, caută această binecuvântare
Care îţi va curăţi inima de păcat,
Ea va face să sune clopoţeii bucuriei
Şi-ţi va ţine sufletul înflăcărat;
Oh, această bucurie arde acum în inima mea,
Oh, glorie Numelui Său,
Eu sunt aşa de bucuros căci eu… (Acum, daţi mâinile cu cineva în faţă, în spate şi în jur.)
Oh, unul din ei, eu sunt unul din ei,
Eu sunt aşa de bucuros căci pot spune că sunt unul din ei. (Aleluia!)
Unul din ei, unul din ei,
Eu sunt aşa de bucuros căci pot spune că sunt unul din ei.
Unul din ei, unul din ei (Dumnezeu să vă binecuvânteze.)
… unul din ei,
Eu sunt aşa de bucuros căci pot spune că sunt unul din ei;
Unul din ei, unul din ei,
Eu sunt aşa de bucuros căci pot spune că sunt unul din ei.
Unul din ei, unul din ei,
Eu sunt aşa de bucuros căci pot spune că sunt unul din ei. (Aleluia!)
Unul din ei, unul din ei,

Eu sunt aşa de bucuros căci pot spune că sunt unul din ei.

86 Ce este această religie de modă veche? Ea a început aici în urmă şi a continuat să picure în toate prin Sângele lui Isus Cristos. Oh, Doamne! Oh, cât de mulţumitor îţi sunt pentru Evanghelie. Oh, da, domnule.

Aceasta picură în Sânge, da, ea picură în sânge,

Această Evanghelie a Duhului Sfânt picură cu Sânge,

Sângele ucenicilor (Martiri, în jos) care au murit pentru Adevăr,

Această Evanghelie a Duhului Sfânt picură cu Sânge,

Acum, ce fel de Evanghelie este aceasta? Aşa cum a început ea la Cincizecime. Vedeţi?

Primul menit să moară pentru acest plan al Duhului Sfânt

A fost Ioan Botezătorul, (El L-a primit în pântecele mamei lui, ştiţi voi), a murit ca un om;

Apoi a venit Domnul Isus, iar ei L-au răstignit,

El a predicat că Duhul îi va salva pe oameni din păcat.

Ea continuă să picure cu sânge, da, picură cu sânge,

Această Evanghelie a Duhului Sfânt picură cu Sânge,

Sângele ucenicilor care au murit pentru Adevăr,

Această Evanghelie a Duhului Sfânt picură cu sânge.

87 Voi nu o puteaţi organiza. Aha-aha.

Acolo era Petru şi Pavel şi Ioan divinul,

Ei au renunţat la vieţile lor astfel ca această Evanghelie să poată străluci;

Ei şi-au amestecat sângele lor, cu profeţii din vechime,

Astfel Cuvântul lui Dumnezeu să poată fi spus cinstit.

Ea continuă să picure cu sânge, da, ea picură cu Sânge,

Această Evanghelie a Duhului Sfânt picură cu sânge,

Sângele ucenicilor care au murit pentru Adevăr,

Această Evanghelie a Duhului Sfânt picură cu sânge.

Acolo erau suflete sub altar, strigând: „Până când?”

Domnul zăboveşte ca să-i pedepsească pe acei care au făcut răul;

Dar acolo o să fie mulţi care-şi vor da sângele vieţii lor

Pentru această Evanghelie a Duhului Sfânt şi pentru cursul ei roşiatic.

Ea picură cu sânge, da, ea picură cu sânge,

Această Evanghelie a Duhului Sfânt picură cu Sânge,

Sângele ucenicilor care au murit pentru Adevăr,

Această Evanghelie a Duhului Sfânt picură cu Sânge.

88 Acum, din perioada Cincizecimii şi a martirilor de la Cincizecime încoace spre Biserica din Efes, spre Pergam, spre Tiatira, către Sardes, în Efeseni… sau Filadelfia şi în Laodicea, ce se va întâmpla? Aşa cum a zis Biblia, totul va intra înăuntru, iar această fiară se va ridica în Statele Unite.

Voi vă amintiţi de viziunea care s-a citit aici în 1933? Eu urma să merg… Biserica nici nu era construită. Nu ştiam ce anume era o viziune. Am numit-o transă. Eu eram doar un predicator tânăr baptist şi noi am fost…

Toată viaţa mea am avut acele vedenii şi eu voi cere oricui să se ridice şi să zică dacă una din ele a eşuat cândva. Nu, niciodată, nu a făcut-o. Aceasta nu se putea. Vedeţi? Aceasta nu se va întâmpla.

89 Când am început şcoala duminicală, am căzut într-o transă. Noi am avut-o aici la vechea casă a Masonilor, locul lui Charlie Kern, micuţul grup dintre noi. Şi eu am văzut pe acest preşedinte Roosevelt conducând lumea într-un război mondial. Am predicat-o. Am zis: „Şi există trei ismuri: nazism, fascism şi comunism," am zis… (Câţi dintre cei de aici îşi amintesc?) am zis: „Fiţi cu ochii pe comunism. Acesta va fi conducătorul tuturor celor de acolo." Am zis: „Etiopia, Musolini se va duce în Etiopia, dar el va eşua." Şi am zis: „Noi în final vom merge la război cu Germania. Dar," am zis: „Germania se va apăra într-un măreţ zid de beton." Unsprezece ani înainte de a se construi linia Maginot, unsprezece ani.

90 Am zis: „Apoi după ce războiul… Noi în final vom câştiga. Şi după ce războiul se va sfârşi, că ştiinţa va inventa lucruri mari." Şi am zis: „Vor face un automobil, şi maşinile vor continua să se dezvolte (Voi ştiţi cum au arătat ele în '33. Acum ei…)," am zis: „ele vor deveni ca ouăle, arată ca ouăle, căci eu am văzut pe un drum, pe o şosea o maşină care nu avea nici un volan în ea. Ea era controlată de o putere." Ei o au chiar acum…?…

Am zis: „În perioada aceea… Acum, ei vor permite femeilor să voteze, şi femeile vor vota în final vor…" Am zis: „Naţiunea aceasta este o naţiune a femeilor, ea este marcată printr-o femeie. Ea este o femeie, chiar prin profeţie, pretutindeni; cu numărul treisprezece pretutindeni în profeţie." Şi am zis: „Aceasta este o ţară a femeilor. Ea are libertăţile ei aici, şi ea o va ruina. Ea este ruinarea lumii."

91 (Şi Roy, eu am scrisoarea asupra aceleia, acea femeie mare care… Fiecare caz de crimă… Noi o avem calculat cu un X jos acum la fiecare caz de crimă care s-a făcut vreodată în aceste State Unite, o femeie era în spatele acesteia, aceea-i exact şi corect. Aceea este femeia imorală. Voi vedeţi?)

Astfel atunci am zis: „Acolo, va fi în timpul acela, în timpul acela femeilor li se vor permite să voteze, şi ele vor alege persoana greşită [Ele au făcut-o în această ultimă alegere. Este corect.] care va începe strângerea tare. În perioada aceea se va ridica o mare femeie în Statele Unite. Ea va fi frumos îmbrăcată (Şi eu am în paranteze, poate Biserica catolică. Vedeţi?) care va lua autoritatea în putere, fiind mai puternică decât ceilalţi în Statele Unite. Ea va fi frumoasă la privit, dar ea va avea o inimă crudă, precum este ea însăşi."

92 Am zis: „Atunci am privit din nou, şi am văzut Statele Unite fărâmiţate în bucăţi. Acolo nu a mai rămas nimic din ea."

Şi eu am prezis atunci. Acum aceea era AŞA VORBEŞTE DOMNUL.

Şi gândiţi-vă! Cinci din acele şapte preziceri s-au întâmplat deja.

Biserica a cucerit, Biserica Catolică şi venirea timpului sfârşitului…

Şi am zis: „Eu am văzut, s-a arătat ca nişte butuci arzând, stânci arse, şi Statele Unite au arătat în întregime ca despuiate, zăcând în felul acela, atât cât eu am putut vedea de unde stăteam."

Şi am zis: „Eu prezic, conform cu felul timpului care se mişcă, aceasta va fi între acest an '33 şi '77 şi aceasta va trebui să se scurteze grozav de tare ca să se ajungă până acolo."

Şi noi ne aflăm pe un butoi de pulbere, prieteni. Totul este pregătit.

93 Oh, dar Tatăl nostru ceresc care a promis, care a promis… Nu este asta minunat să fii un slujitor al lui Cristos? Toate lucrurile pe care El le-a promis, şi gândiţi-vă, noi avem privilegiul de a trăi chiar aici. El este chiar printre noi acum, şi cunoaşte toate secretele fiecărei inimi, ştie totul despre voi, acele flăcări de foc trecând drept prin inimile voastre, ştie totul despre noi, şi ne iubeşte.

Şi nu sunteţi voi bucuroşi să fiţi în seara aceasta în gruparea aceasta mică minoritară, care menţine credinţa adevărată? Căci aceasta era porunca Lui: „Nu te teme turmă mică. Aceasta este dorinţa Tatălui vostru, ca să vă dea Împărăţia. Şi dacă lucrarea aceasta n-ar fi fost scurtată, nu ar fi nici un trup salvat." Vedeţi, noi suntem chiar la timpul sfârşitului.

94 Penticostalii au devenit aici căldicei, vărsaţi din gura lui Dumnezeu… Doar o grupare mititică va fi scoasă aici, doar câţiva. Dar la aceea va veni: „Iată, Mirele vine!" Şi când se împlineşte, fiecare din acest străjer, fiecare privire a acestor veghetori, să…

Amintiţi-vă, acolo sunt şapte straje. Şi noi suntem chiar la această strajă din urmă. Dar fiecare din aceste fecioare din urmă de aici se scoală. Amin. Oh, ce era aceasta? Acelaşi Duh Sfânt.

Apoi când Biserica este dusă în… Aşa cum am arătat duminică seara, Iosif ca să se facă cunoscut la Israel, fraţilor lui. El a lăsat-o pe mireasa lui, totul, şi i-a trimis înapoi în palat, şi el a stat singur cu iudeii şi a zis: „Eu sunt Iosif, fratele vostru."

Aşezaţi-o în Scriptură unde ea a zis că ei vor aşeza o zi de jelire, şi fiecare casă se va jeli pe sine.

Ei zic: „Unde ai primit acele răni pe care le ai în mâinile tale."

A zis: „În casa prietenilor Mei."

„Cei ce L-au străpuns se vor uita la El." Acolo stă El, Iosif.

Aşa cum Iosif a zis: „Nu fiţi supăraţi pe voi, deoarece Dumnezeu a făcut-o ca să vă păstreze viaţa." Ce? Viaţa Bisericii, Neamurile, pentru Numele Lui, un popor dintre neamuri.

95 Oh, noi suntem la sfârşit, fraţii mei. Noi suntem aici! Binecuvântat fie Numele Domnului. Să cântăm această cântare bună veche cu fraţi şi surori penticostale împreună. Acum, voi ziceţi: „Bine, eu sunt un baptist." Dar dacă tu ai primit binecuvântările penticostale, tu eşti penticostal. În ordine, în ordine.

Binecuvântată fie legătura care leagă

Inimile noastre în iubire creştină;

Părtăşia de aceleaşi gânduri

Este asemenea cu cea de sus.

Acum, ascultaţi, prieteni. Dacă este aici cineva aflat undeva de-a lungul călătoriei vieţii, unde acea amărăciune mică a venit în inima ta, ascultă-mă. Scoate-o de acolo acum! Scoate aceea… Să nu lăsaţi niciodată nimic… [Vorbiri în limbi şi interpretări vin înainte.] Amin. [Vorbiri în limbi şi interpretări vin din nou.] Amin. Amin.

96 Doamne Isuse, noi Îţi mulţumim pentru aceste mesaje. Acestea ne-au scuturat puţin, Doamne, ştiind că noi nu am ocolit, ci am primit credinţa. Oh, mă rog, Dumnezeule, ca Duhul să continue să stea în biserică. Ţine-ne aproape unul pe altul, Tată, ţine-ne cu Tine. Şi umblă printre noi, Doamne, în acest ultim sfeşnic al epocii Bisericii în care noi trăim. Fii Lumina noastră. Străluceşte peste noi în aceste timpuri mari de întuneric, Doamne, căci noi ne dăm seama că sfeşnicul şi steaua vorbeşte despre întuneric. Şi Doamne, noi suntem bucuroşi că noi suntem copiii Luminii, umblând în Lumina lui Dumnezeu. Noi nu suntem legaţi de pământ cu aceste lucruri ale pământului, ci suntem copii Tăi. Cum Îţi mulţumim noi pentru aceste lucruri.

Îţi mulţumim pentru trimiterea acestor mesaje ca o confirmare a Cuvântului Tău. Fie ca Tu întotdeauna să fi onorat printre noi, Tată.

Fie ca Tu să ne fereşti de la amărăciunea pământului. Păstrează-ne sfinţiţi, încât vieţile noastre să fie pure, curate şi sfinte înaintea Ta. Lasă ca sângele lui Isus Cristos să facă aceasta pentru fiecare din noi. Doamne, ia de la noi, ceea ce nu este corect. Ia de la noi, Doamne. Acestea sunt ceasurile unor timpuri minuţioase. Aceste adunări au în vedere acel scop de a cerceta inimile noastre. Tu ai zis: „Acele flăcări de foc din ochii Tăi, cercetează şi cunoaşte stăpânirile inimii." Tu desigur ştii, Tată. Şi răspunde-ne, şi apoi spune-ne să continuăm să ne pregătim căci ceasul soseşte.

Oh, cât de mulţumitor Îţi suntem pentru aceasta, Tată. Noi vom lucra cu tot ce este în noi, prin harul Tău. Amin.

97 Oh, nu Îl iubiţi voi? Acum, dacă acolo ar fi un străin printre voi, acela-i felul cum a fost la început. Când Isus era pe pământ, El, cineva L-a întrebat despre un caz de căsătorie şi divorţ ceva, El a zis: „Aceasta nu a fost aşa de la început." Tu trebuie să mergi înapoi, la începuturi.

Apoi dacă începutul a fost o biserică la Cincizecime şi El este Viţa, noi suntem mlădiţele, de fiecare dată acea Viţă produce o biserică, ea va fi o biserică a Cincizecimii, mlădiţă penticostală. Este la fel precum ea a fost la început (Vedeţi?), de fiecare dată. Acum, nu puteţi altoi o viţă în ea ca să poarte fructul ei. Voi puteţi lua un pom de

portocal şi să puneţi lămâi în el, şi el va purta o lămâie care trăieşte din viaţa portocalului. Puneţi un grapefruit lângă el şi va purta grapefruit, deoarece acesta-i un fruct citric.

98 Astfel aceste organizaţii, denominaţiuni şi lucruri, s-au ramificat afară acolo, numindu-se creştini, ei puteau trăi prin viaţa creştină. Este exact şi corect, dar ele vor purta roadele denominaţionale (Este corect.), deoarece ramificaţiile au ieşit în felul acela. Dar dacă mlădiţa aceea însăşi dă cândva o... sau acea Viţă dă o mlădiţă cândva, ea va scrie o Carte a Faptelor în spatele ei. Este exact corect. Deoarece aceea-i ceea ce s-a întâmplat prima dată. Fiecare mlădiţă care înmugureşte însuşi, va avea portocale, fiecare. Şi Biblia a vorbit şi ea are douăsprezece mlădiţe în ea.

Oh, sunt aşa de bucuros să trăiesc sub acea mlădiţă, voi nu? Da, domnule. Oh, este minunat. Bine, amintiţi-vă mâine seară acum la epoca din Filadel... din Sardes…?… venind înainte organizaţia lutherană, Martin Luther…?… [Banda continuă goală apoi se opreşte.]

MESSAGE hub online

www.messagehub.info

Predici De
William Marrion Branham
"…ci în zilele când al şaptelea înger va suna din trâmbiţă …" Ap. 10:7